

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO
PRÁVNÍ MOCI dne **12. 11. 2022** a je
VYKONATELNÉ dne **29. 11. 2022**

Český telekomunikační úřad
Odbor legislativní a právní dne **21.11.2022**

Číslo jednací

Praha

ČTÚ-38 424/2021-606/X.vyř.

17. 10. 2022

Předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 127 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění účinném do dne 31. 12. 2021 (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), vydává ve správním řízení vedeném pod čj. ČTÚ-38 424/2021-606, zahájeném na návrh navrhovatele, obchodní společnosti SMART Comp. a.s., IČ: 255 17 767, se sídlem Kubičkova 1115/8, Bystrc, 635 00 Brno, (dále jen „navrhovatel“), právně zastoupeného Mgr. Jiřím Helánem, advokátem, IČ: 713 47 321, se sídlem Dominikánské náměstí 656/2, Brno-město, 602 00 Brno (dále jen „zmocněnec“), proti odpůrci, obchodní společnosti Kabelnet s.r.o., IČ: 014 11 110, se sídlem Jablonecká 416/58, Střížkov, 190 00 Praha 9, (dále jen „odpůrce“), ve věci zaplacení ceny za služby Kuki TV za říjen 2016, listopad 2016, prosinec 2016, leden 2017 a únor 2017 v celkové výši 27 558,72 Kč s příslušenstvím a smluvní pokuty ve výši 20 000 Kč s příslušenstvím, toto

rozhodnutí:

I. Návrhu navrhovatele na zaplacení ceny za služby Kuki TV za zúčtovací období říjen 2016, listopad 2016, prosinec 2016, leden 2017 a únor 2017 se vyhovuje v části a odpůrce je povinen uhradit navrhovateli do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí částku ve výši 26 696 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení takto:

- ve výši 8,05 % p. a. z částky 5 339,20 Kč ode dne 5. 12. 2016 do zaplacení;
- ve výši 8,05 % p. a. z částky 5 339,20 Kč ode dne 31. 12. 2016 do zaplacení;
- ve výši 8,05 % p. a. z částky 5 339,20 Kč ode dne 31. 1. 2017 do zaplacení;
- ve výši 8,05 % p. a. z částky 5 339,20 Kč ode dne 3. 3. 2017 do zaplacení;
- ve výši 8,05 % p. a. z částky 5 339,20 Kč ode dne 31. 3. 2017 do zaplacení;

to vše na účet č. 205975477/0300, pod variabilním symbolem 3001411110.

II. Návrh navrhovatele na zaplacení ceny za služby Kuki TV za zúčtovací období říjen 2016, listopad 2016, prosinec 2016, leden 2017 a únor 2017 se v rozsahu částky ve výši 862,72 Kč, společně se zákonným úrokem z prodlení

- ve výši 8,05 % p. a. z částky 172,80 Kč ode dne 5. 12. 2016 do zaplacení;
- ve výši 8,05 % p. a. z částky 172,48 Kč ode dne 31. 12. 2016 do zaplacení;
- ve výši 8,05 % p. a. z částky 172,48 Kč ode dne 31. 1. 2017 do zaplacení;
- ve výši 8,05 % p. a. z částky 172,48 Kč ode dne 3. 3. 2017 do zaplacení;
- ve výši 8,05 % p. a. z částky 172,48 Kč ode dne 31. 3. 2017 do zaplacení;

zamítá.

III. Návrhu navrhovatele na zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávek spočívajících v právu na zaplacení ceny za služby Kuki TV za zúčtovací období říjen 2016, listopad 2016, prosinec 2016, leden 2017 a únor 2017 se vyhovuje a odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli částku ve výši 6 000 Kč do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 205975477/0300, pod variabilním symbolem 3001411110.

IV. Návrh navrhovatele na zaplacení smluvní pokuty ve výši 20 000 Kč, společně se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. ode dne 11. 4. 2017 do zaplacení, se zamítá.

V. Návrh navrhovatele na zaplacení nákladů ve výši 1 200 Kč spojených s uplatněním pohledávky spočívající v právu na zaplacení smluvní pokuty se zamítá.

VI. Odpůrce je povinen uhradit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 902,22 Kč do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 205975477/0300, pod variabilním symbolem 3001411110.

Odůvodnění:

Navrhovatel podal u Obvodního soudu pro Prahu 9 dne 20. 3. 2018 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu (dále jen jako „EPR“), kterým se domáhal vydání rozhodnutí o povinnosti odpůrce zaplatit mu na dlužných platbách za služby IPTV v tarifech Kuki TV Menší a Kuki TV Větší částku ve výši 5 512 Kč za zúčtovací období říjen 2016, spolu se zákonným úrokem z prodlení v sazbě 8,05 % p. a. z této částky od dne 5. 12. 2016 do zaplacení a s částkou ve výši 1 200 Kč na nákladech spojených s vymáháním pohledávky, částku ve výši 5 511,68 Kč za zúčtovací období listopad 2016, spolu se zákonným úrokem z prodlení v sazbě 8,05 % p. a. z této částky od dne 31. 12. 2016 do zaplacení a s částkou ve výši 1 200 Kč na nákladech spojených s vymáháním pohledávky, částku ve výši 5 511,68 Kč za zúčtovací období prosinec 2016, spolu se zákonným úrokem z prodlení v sazbě 8,05 % p. a. z této částky od dne 31. 1. 2017 do zaplacení a s částkou ve výši 1 200 Kč na nákladech spojených s vymáháním pohledávky, částku ve výši 5 511,68 Kč za zúčtovací období leden 2017, spolu se zákonným úrokem z prodlení v sazbě 8,05 % p. a. z této částky od dne 3. 3. 2017 do zaplacení a s částkou ve výši 1 200 Kč na nákladech spojených s vymáháním pohledávky a částku ve výši 5 511,68 Kč za zúčtovací období únor 2017, spolu se zákonným úrokem z prodlení v sazbě 8,05 % p. a. z této částky od dne 3. 3. 2017 do zaplacení a s částkou ve výši 1 200 Kč na nákladech spojených s vymáháním pohledávky. Dále se navrhovatel domáhal vydání rozhodnutí o povinnosti odpůrce zaplatit mu částku ve výši 20 000 Kč na smluvní pokutě, spolu se zákonným úrokem z prodlení v sazbě 8,05 % p. a. z této částky ode dne 11. 4. 2017 do zaplacení a s částkou ve výši 1 200 Kč na nákladech spojených s vymáháním této pohledávky.

Žalobce v návrhu na vydání EPR uvedl, že jako poskytovatel, a žalovaný jako tzv. ISP (pozn. správního orgánu: zkratka je zavedená níže specifikovanou smlouvou) uzavřeli dne 19. 1. 2015 smlouvu o spolupráci při šíření IPTV (dále jen jako „smlouva o spolupráci“ nebo jako „smlouva“), tj. o šíření převzatého televizního a rozhlasového vysílání prostřednictvím IP technických prostředků. Předmětem smlouvy o spolupráci byla úprava vzájemných práv a povinností při spolupráci, jejímž cílem bylo umožnění zákazníkům žalovaného přijímat službu IPTV žalobce prostřednictvím technických prostředků a síť žalovaného. Žalobce na základě této smlouvy poskytoval žalovanému služby specifikované ve smlouvě a žalovaný měl za toto plnění platit žalobci sjednanou cenu. Podle článku 7.1.1. smlouvy náleží poskytovateli za poskytování služby IPTV měsíčně paušální částka dle poskytovaného balíčku za každého jednotlivého koncového uživatele v souladu s ceníkem uvedeným v příloze č. 5. Ceny žalobcem poskytovaných služeb byly dle tvrzení žalobce v průběhu trvání smlouvy mírně upraveny – v květnu 2015 byla zvýšena cena za služby Kuki TV Menší a Kuki TV Větší o 6 Kč, služba Navíc Kuki uváděná na dlužných fakturách byla

v původním ceníku nazvaná „Dokoupení licence pro další set-top-box a 4. mobilní zařízení“ a její cena se naopak od ledna 2015 snížila o 10 Kč. Za poskytované služby žalobce vystavoval každý měsíc faktury. Podle tvrzení žalobce žalovaný uvedené ceny vždy akceptoval, řídil se jimi a nikdy žádnou z vystavených faktur nereklamoval. Žalovaný na základě smlouvy objednal u žalobce služby Kuki TV na měsíc říjen 2016 za cenu ve výši 5 512 Kč, které mu žalobce řádně poskytl. Žalovaný byl povinen zaplatit žalobci uvedenou cenu na základě faktury-daňového dokladu č. 90161261 ze dne 31. 10. 2016 se splatností do dne 4. 12. 2016. Žalovaný na základě smlouvy objednal u žalobce služby Kuki TV na měsíc listopad 2016 za cenu ve výši 5 511,68 Kč, které mu žalobce řádně poskytl. Žalovaný byl povinen zaplatit žalobci uvedenou cenu na základě faktury-daňového dokladu č. 90161466 ze dne 30. 11. 2016 se splatností do dne 30. 12. 2016. Žalovaný na základě smlouvy objednal u žalobce služby Kuki TV na měsíc prosinec 2016 za cenu ve výši 5 511,68 Kč, které mu žalobce řádně poskytl. Žalovaný byl povinen zaplatit žalobci uvedenou cenu na základě faktury-daňového dokladu č. 90161592 ze dne 31. 12. 2016 se splatností do dne 30. 1. 2017. Žalovaný na základě smlouvy objednal u žalobce služby Kuki TV na měsíc leden 2017 za cenu ve výši 5 511,68 Kč, které mu žalobce řádně poskytl. Žalovaný byl povinen zaplatit žalobci uvedenou cenu na základě faktury-daňového dokladu č. 90170117 ze dne 31. 1. 2017 se splatností do dne 2. 3. 2017. Žalovaný na základě smlouvy objednal u žalobce služby Kuki TV na měsíc únor 2017 za cenu ve výši 5 511,68 Kč, které mu žalobce řádně poskytl. Žalovaný byl povinen zaplatit žalobci uvedenou cenu na základě faktury-daňového dokladu č. 90161275 ze dne 28. 2. 2017 se splatností do dne 30. 3. 2017. Žalovaný za služby poskytnuté mu v období říjen 2016 až únor 2017 žalobci ve lhůtách splatnosti nezaplatil, proto žalobce uplatňuje nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení v sazbě 8,05 % p. a., a to vždy ode dne následujícího po datu splatnosti jednotlivých pohledávek do zaplacení. Žalovaný nezaplatil ani na základě předžalobní upomínky ze dne 27. 3. 2017. Žalobce současně u každé dlužné pohledávky uplatňuje částku 1 200 Kč na nákladech spojených s uplatněním pohledávky.

Kromě výše uvedených pěti dlužných plateb za poskytnuté služby žalobce v EPR uplatnil nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 20 000 Kč. K nároku na smluvní pokutu žalobce v EPR uvedl, že přípisem ze dne 27. 3. 2017 od smlouvy odstoupil v souladu s článkem 9.2.1 smlouvy, podle kterého má smluvní strana právo odstoupit od smlouvy v případě, že druhá smluvní strana poruší podstatným způsobem či opakovaně porušuje své povinnosti vyplývající z této smlouvy. Za podstatné porušení smlouvy se podle článku 9.2.2. písm. (f) smlouvy považuje zejména situace, kdy se ISP dostane do prodlení delšího než 1 měsíc s poskytnutím finančního plnění dle této smlouvy. Žalovaný se opakovaně dopustil porušení smlouvy podstatným způsobem, neboť je v prodlení s úhradou cen za služby poskytnuté v měsících říjen 2016 až únor 2017, a to delším než 1 měsíc. Na základě těchto porušení smlouvy byly podle žalobceva odůvodnění nároku v EPR naplněny oba důvody pro vznik práva žalobce na odstoupení od smlouvy. Ten svého práva využil a od smlouvy odstoupil. Žalobce ve výzvě ze dne 27. 3. 2017, současně s odstoupením od smlouvy o spolupráci, uplatnil své právo na smluvní pokutu, která mu podle článku 9.2.3. smlouvy náleží v případě, že odstoupí od smlouvy z výše uvedených důvodů. Za tímto účelem žalobce zaslal žalovanému společně s přípisem fakturu-daňový doklad č. 90170347 ze dne 27. 3. 2017 s vyúčtováním smluvní pokuty a s údajem o její splatnosti ke dni 10. 4. 2017. Žalovaný smluvní pokutu ve lhůtě splatnosti neuhradil, proto žalobce uplatňuje nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení v sazbě 8,05 % p. a., a to ode dne 11. 4. 2017 do zaplacení. Žalobce rovněž u této dlužné pohledávky uplatňuje částku 1 200 Kč na nákladech spojených s uplatněním pohledávky.

K prokázání svých uplatněných nároků žalobce k EPR přiložil smlouvu uzavřenou dne 19. 1. 2015 včetně přílohy č. 1 – programová nabídka, přílohy č. 2 – osvědčení č. 217/6 o sdělení změny oznámených údajů, vydaném žalobci Českým telekomunikačním úřadem dne 2. 4. 2013 pod čj. ČTÚ-28 974/2013-637/II.vyř.-SyJ, a rozhodnutí o registraci žalobce jako provozovatele převzatého vysílání, vydaném Radou pro rozhlasové a televizní vysílání dne 1. 8. 20107 pod sp. zn. 2007/562/sve/SMA čj. 7306/07/7513/07, přílohy č. 3 – minimální

technické požadavky na síť ISP, přílohy č. 4 – popis portálu pro administraci platformy, přílohy č. 5 – ceník, přílohy č. 6 – předávací bod mezi poskytovatelem a ISP, přílohy č. 7 – kontaktní údaje smluvních stran a eskalační procedura, přílohy č. 8, kterou se v souladu s článkem 5.3 a 5.4. smlouvy o spolupráci při šíření IPTV stanoví minimální náležitosti, které musí obsahovat smlouvy uzavírané mezi ISP a jeho koncovými uživateli, a přílohy č. 9 – specifikace lokalit, ve kterých je ISP oprávněn poskytovat služby IPTV, dále pak fakturu-daňový doklad č. 90161261 ze dne 31. 10. 2016, fakturu-daňový doklad č. 90161466 ze dne 30. 11. 2016, fakturu-daňový doklad č. 90161592 ze dne 31. 12. 2016, fakturu-daňový doklad č. 90170117 ze dne 31. 1. 2017, fakturu-daňový doklad č. 90161275 ze dne 28. 2. 2017, fakturu-daňový doklad č. 90170347 ze dne 27. 3. 2017, výzvu k zaplacení pohledávek, odstoupení od smlouvy a uplatnění smluvní pokuty ze dne 27. 3. 2017 spolu s poštovním podacím archem a potvrzením o převzetí zásilky žalovaným a druhopis dodejky k reklamaci. Žalobce, právně zastoupen advokátem, rovněž k EPR připojil plnou moc udělenou advokátovi a osvědčení o registraci zastupujícího advokáta k DPH.

Žalobce současně uplatnil právo na náhradu nákladů soudního řízení, které sestávaly ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 903 Kč, z náhrady nákladů právního zastoupení advokátem za tři úkony právní služby v celkové částce 9 060 Kč bez DPH (tj. za převzetí a přípravu zastoupení, výzvu k plnění a podání EPR) a z režijního paušálu v celkové výši 900 Kč bez DPH (tj. 300 Kč za jeden úkon právní služby, při třech úkonech právní služby), tj. celkem 13 954,60 Kč s DPH.

Na základě skutkového stavu uvedeného v návrhu na vydání EPR a na základě listin přiložených k důkazu Obvodní soud pro Prahu 9 vydal dne 9. 4. 2018 pod čj. EPR 75583/2018-7 elektronický platební rozkaz, kterým uložil žalovanému, aby do 15 dnů ode dne doručení elektronického platebního rozkazu zaplatil žalobci a) částku ve výši 5 512 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 5 512 Kč ode dne 5. 12. 2016 do zaplacení a s náklady spojenými s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, b) částku ve výši 5 511,68 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 5 511,68 Kč ode dne 31. 12. 2016 do zaplacení a s náklady spojenými s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, c) částku ve výši 5 511,68 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 5 511,68 Kč ode dne 31. 1. 2017 do zaplacení a s náklady spojenými s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, d) částku ve výši 5 511,68 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 5 511,68 Kč ode dne 3. 3. 2017 do zaplacení a s náklady spojenými s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, e) částku ve výši 5 511,68 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 5 511,68 Kč ode dne 31. 3. 2017 do zaplacení a s náklady spojenými s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, f) částku ve výši 20 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 20 000 Kč ode dne 11. 4. 2017 do zaplacení a s náklady spojenými s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč a aby mu nahradil náklady soudního řízení v celkové částce 13 954,60 Kč.

Proti EPR podal žalovaný dne 9. 5. 2018 včasný odpor. V odporu především uplatnil námitku věcné nepříslušnosti soudu, neboť oba účastníci jsou podnikateli v elektronických komunikacích a ve sporu se jedná o platby za služby elektronických komunikací mezi těmito podnikateli, tudíž k rozhodnutí sporu je věcně příslušný Český telekomunikační úřad. Dále žalovaný nesouhlasil s výší dluhů za služby z důvodu opakovaného porušování smlouvy ze strany žalobce a nesouhlasil ani se smluvní pokutou, která byla podle názoru žalovaného sjednána tak, že není jasně, co zajišťuje, a navíc je s ohledem na výši jednotlivých faktur nepřiměřená. Žalovaný se smluvní pokutou nesouhlasí rovněž z důvodu, že ukončení smlouvy proběhlo ze strany žalobce a důvod pro ukončení smlouvy spočíval v neochotě žalobce služby dále poskytovat, neboť si tím vyřešil vlastní problémy. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že v důsledku jednostranné výpovědi ze strany žalobce, který zřejmě nebyl schopen smlouvu plnit, mu vznikla škoda z důvodu nuceného přechodu k jinému poskytovateli, spočívající v nákladech žalovaného na servisní práce u klientů, a že

tuto škodu započítal na fakturaci. V závěru odporu žalovaný dodal, že smlouva samotná se stává neplatnou jednak pro ujednání o výši smluvní pokuty, jednak ujednáním o nenabízení služeb ve stejné lokalitě, kde působí žalobce, avšak žalovaný neměl při uzavírání smlouvy možnost požadovat její úpravu. K nákladům řízení žalovaný v odporu uvedl, že výše náhrady nákladů právního zastoupení je neúměrná nákladům na zpracování EPR.

K výzvě soudu se k odporu obsáhle vyjádřil žalobce podáním ze dne 30. 7. 2018. K námitce o neúměrné výši náhrady nákladů právního zastoupení odkázal na § 6 zákona č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, podle kterého z předmětu sporu ve výši 47 558,72 Kč činí mimosmluvní odměna částku 3 020 Kč za jeden úkon právní služby, přičemž advokát ve věci učinil tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání výzvy k plnění a sepsání návrhu ve věci samé-EPR), takže mimosmluvní odměna činí 9 060 Kč. K této částce je třeba přičíst třikrát paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý jednotlivý úkon, tj. 900 Kč. Advokát je plátcem DPH, takže k celkové částce náhrady nákladů právního zastoupení je třeba přičíst 21 % DPH. Výše náhrady nákladů právního zastoupení vychází ze zákona a nelze ji považovat za neúměrnou. K námitce žalovaného o nedostatku pravomoci soudu k rozhodování ve věci žalobce odkázal na § 127 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnost nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu a propojení, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Dle důvodové zprávy není podle názoru navrhovatele Český telekomunikační úřad oprávněn v rámci řešení sporů přímo zasahovat do smluv ani je svým rozhodnutím nahrazovat, není oprávněn rozhodovat spory např. o vydání bezdůvodného obohacení či o náhradě škody a z jeho působnosti je dále úplně vyňato řešení sporů o plnění povinnosti k peněžitým plněním. Jelikož se předmětný spor týká právě povinnosti k peněžitým plněním, má žalobce za to, že ve věci je dána pravomoc soudů a nikoliv Českého telekomunikačního úřadu. K námitce započtení žalobce uvedl, že není možné, aby žalovaný dovozoval svůj nárok na náhradu jakékoliv údajné škody, pokud mu vůbec nějaká vznikla, v souvislosti s odstoupením žalobce od smlouvy na základě porušení smluvních podmínek ze strany žalovaného a plně v souladu se smluvními ujednáními. K námitce žalovaného o neplatnosti smlouvy pro ujednání o výši smluvní pokuty žalobce uvedl, že vzhledem k celkové hodnotě vzájemných plnění je smluvní pokuta ve výši 20 000 Kč přiměřená a odkázal na preventivní a satisfakční funkci smluvní pokuty, tudíž z uvedeného důvodu nemůže být smlouva neplatná. K námitce žalovaného o neplatnosti smlouvy z důvodu jejího uzavření za nevýhodných podmínek žalobce uvedl, že oba účastníci jsou podnikatelé a vystupují v rovném postavení, přičemž není možné při uzavírání smlouvy jako dvoustranného právního jednání nutit druhou smluvní stranu k přistoupení na závazky, které jsou v rozporu s jejím přesvědčením, tudíž smlouva nemůže být z uvedeného důvodu neplatná.

Usnesením ze dne 10. 12. 2018, čj. 5 C 138/2018-31, soud řízení zastavil s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu jako věcně příslušnému správnímu orgánu. Usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci dne 5. 2. 2019.

Dne 4. 6. 2019 byl spisový materiál doručen Českému telekomunikačnímu úřadu jako věcně příslušnému správnímu orgánu a byl přidělen odboru pro oblast Praha. Věc byla tímto odborem vedena pod čj. ČTÚ-24 036/2019, a to jako spor podle § 129 zákona o elektronických komunikacích.

Platebním výměrem ze dne 25. 5. 2020 pod čj. ČTÚ-24 036/2019-631/I.vyř.-SuO byl navrhovateli vyměřen správní poplatek podle § 5 odst. 3 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích a podle položky č. 110 písm. c) sazebníku v příloze uvedeného zákona ve výši 1 903 Kč. Platební výměr byl navrhovateli doručen dne 25. 5. 2020 a správní poplatek byl zaplacen dne 27. 5. 2020.

Po přezkoumání veškerého spisového materiálu odbor pro oblast Praha dospěl k závěru, že se nejedná o spor podle § 129 zákona o elektronických komunikacích, tj. o spor mezi osobou vykonávající komunikační služby a účastníkem, nýbrž o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti a že předmětem sporu je plnění povinností z velkoobchodního smluvního vztahu týkajícího se služeb elektronických komunikací. Tyto spory podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje v prvním stupni předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu. Dne 24. 8. 2021 byl proto spor postoupen k projednání a k rozhodnutí předsedkyni Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Přípisem ze dne 17. 9. 2021, čj. ČTÚ-38 424/2021-606, byl navrhovatel vyzooměn o změně funkční příslušnosti v rozhodování sporu, a že spor vedený původně pod čj. ČTÚ-24 036/2019-631 bude dále vést a rozhodovat předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu pod novým čj. ČTÚ-38 424/2021-606. Současně byl navrhovatel vyzván ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení výzvy k doplnění vylíčení rozhodných skutečností a o sdělení, zda mu byla v příčinné souvislosti s tvrzeným porušením smluvních povinností ze strany odpůrce způsobena škoda, která není kryta úroky z prodlení, a k doložení a označení důkazů na podporu tohoto tvrzení. Dále byl navrhovatel vyzván k doložení či označení dalších důkazů na podporu svých tvrzení, že v období, za které po odpůrci požaduje spornou úhradu, tj. od října 2016 do února 2017 včetně, mu řádně poskytoval plnění podle smlouvy, neboť doposud doložil pouze faktury za příslušné období a výzvu k zaplacení ze dne 27. 3. 2017 spojenou s odstoupením od smlouvy a s uplatněním smluvní pokuty včetně dokladu o doručení výzvy odpůrci. Dále byl navrhovatel vyzván k doplnění tvrzení, zda a jakým způsobem došlo po uzavření smlouvy ke změně cen za plnění poskytované navrhovatelem, a k označení jednotlivých služeb uvedených v příloze smlouvy o spolupráci tak, aby jejich označení odpovídalo doloženým fakturám. Vyrozumění o změně funkční příslušnosti a výzva k doplnění tvrzení a důkazů byla navrhovateli doručena přihlášením se oprávněné osoby do datové schránky dne 20. 9. 2021.

Přípisem ze dne 17. 9. 2021, čj. ČTÚ-38 424/2021-606/II.vyř., byl o změně funkční příslušnosti k rozhodnutí sporu vyzooměn odpůrce. Odpůrce byl rovněž současně vyzván, aby ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení výzvy doplnil vylíčení rozhodných skutečností k namítanému opakovanému porušování smlouvy ze strany navrhovatele, a to zejména porušování smlouvy týkající se nereagování na objednávky, servis a další, a to uvedením konkrétních porušení smlouvy, kterých se měl navrhovatel dopustit. Současně byl odpůrce vyzván, aby doložil či označil důkazy na podporu takových tvrzení. Vyrozumění o změně funkční příslušnosti a výzva k doplnění tvrzení a důkazů byla navrhovateli doručena fikcí dne 27. 9. 2021, kdy uplynulo 10 dní od dodání zprávy do datové schránky odpůrce, aniž by se přihlásila oprávněná osoba.

Podáním ze dne 23. 9. 2021 požádal navrhovatel o prodloužení lhůty k doplnění tvrzení a důkazů podle výzvy ze dne 17. 9. 2021, a to o 20 dnů. Navrhovatel v žádosti uvedl, že se jedná o komplikovaný předmět řízení, který se váže k návrhu podanému u soudu dne 20. 3. 2018 a že mezi posledním úkonem (soudu) a výzvou správního orgánu je značná časová prodleva. Správní orgán žádosti navrhovatele vyhověl a lhůtu k doplnění tvrzení a důkazů mu vyzooměním ze dne 24. 9. 2021, čj. ČTÚ-38 424/2021-606/III.vyř., prodloužil do dne 1. 11. 2021. Vyrozumění bylo navrhovateli doručeno přihlášením se oprávněné osoby do datové schránky dne 29. 9. 2021.

Správní orgán, po zjištění, že vyzoomění o změně funkční příslušnosti a výzva k doplnění tvrzení a důkazů byla odpůrci doručena do datové schránky fikcí a že je u správního orgánu založena plná moc ze dne 8. 5. 2014, podle níž je jiná osoba oprávněna zastupovat jednatelku a činit jejím jménem „právní úkony týkající se společnosti odpůrce“, dospěl k závěru, že je potřeba postavit na jisto, zda bude nadále doručováno do datové schránky odpůrce nebo na adresu zástupce. Přípisem ze dne 4. 10. 2021, čj. ČTÚ-38 424/2021-606/IV.vyř. proto vyzval jednatelku odpůrce ke sdělení, zda tato jiná osoba zastupuje odpůrce i v tomto řízení, s tím, že pokud tomu tak bude, budou veškeré

písemnosti zasílány na adresu zástupce. Přípis byl zaslán jednak do datové schránky odpůrce, jejímž prostřednictvím byl odpůrci doručen fikcí dne 14. 10. 2021, kdy uplynulo 10 dní od dodání zprávy do datové schránky odpůrce, aniž by se přihlásila oprávněná osoba, jednak v listinné podobě k rukám jednatelky odpůrce na adresu sídla odpůrce, kde jej jednatelka podle dodejky osobně převzala dne 12. 10. 2021.

Dne 8. 10. 2021 a dne 11. 10. 2021 nahlédl zástupce navrhovatele do správního spisu.

Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán dosud neobdržel od odpůrce žádnou reakci na žádost o vyjasnění, kdo za odpůrce bude v tomto správním řízení jednat a s tím souvisejícího způsobu doručování písemností (buď zmocněnci na jeho adresu nebo společností do její datové schránky), kterou jednatelka odpůrce osobně převzala dne 12. 10. 2021, oslovila dne 25. 10. 2021 oprávněná úřední osoba odpůrce telefonicky na telefonní číslo uvedené jednak v příloze č. 7 smlouvy „Kontakty“, jednak na webových stránkách odpůrce. Volaná osoba, která se představila jako (...) (pozn. správního orgánu: jméno fyzické osoby, která za odpůrce v doložené emailové korespondenci běžně komunikovala s navrhovatelem, bylo z důvodu potřeby anonymizace nahrazeno tečkami v závorkách), oprávněné úřední osobě sdělila, že „Kabelnet již neexistuje“. Po cca 10 minutách od ukončení tohoto hovoru oslovila oprávněnou úřední osobu telefonicky jednatelka odpůrce, s tím, že nemá k dispozici přihlašovací údaje k datové schránce odpůrce, a proto je potřeba doručovat „na Jabloneckou“ (pozn. správního orgánu: tím se rozumí doručování do sídla odpůrce na adrese Jablonecká 416/58, Střížkov, 190 00 Praha 9). Písemnou žádost se sdělením doručovací adresy zašle. Úřední záznam a screenshot webové stránky s telefonním číslem jsou založeny ve správním spise.

Správní orgán v zájmu dobré správy, zaslal odpůrci přípisem ze dne 4. 11. 2021, čj. ČTÚ-38 424/2021-606/VI.vyř., znovu vyrozumění o změně funkční příslušnosti spojené s výzvou k doplnění tvrzení a důkazů, spolu se všemi k vyrozumění připojenými přílohami, a to v písemné podobě na adresu sídla odpůrce. Písemnost si odpůrce v úložní době nevyzvedl, takže mu byla dne 26. 11. 2021 vhozena do domovní schránky.

Navrhovatel podáním ze dne 8. 11. 2021 reagoval na výzvu k doplnění tvrzení a důkazů ze dne 17. 9. 2021 a na vyrozumění o prodloužení lhůty do dne 1. 11. 2021. Sdělil, že vzhledem ke značné časové prodlevě mezi podáním návrhu (dne 20. 3. 2018 k soudu) a zasláním vyrozumění správního orgánu ze dne 17. 9. 2021 se mu dosud nepodařilo zajistit všechny důkazy a informace k doplnění tvrzení a že vše doplní v nejbližší možné době.

Dvěma podáními ze dne 22. 11. 2021 navrhovatel doplnil tvrzení a označení a doložení důkazů. Navrhovatel potvrdil, že mu v souvislosti s prodlením odpůrce s placením služeb nevznikla žádná škoda, k prokázání poskytování služeb odpůrci od října 2016 do února 2017 doložil kompletní emailovou komunikaci v provozních záležitostech poskytovaných služeb (40 příloh ve formě textových dokumentů na 111 stránkách), ke zvýšení cen za služby ode dne 1. 5. 2016 doložil emailovou korespondenci o změně cen a výstřižky z bankovního výpisu navrhovatele za měsíc květen 2015 a září 2016 s platbami zvýšených cen a vysvětlil změny názvů některých fakturovaných služeb oproti názvům uvedeným ve smlouvě.

Jednatelka odpůrce sice v telefonickém hovoru dne 25. 10. 2021 sdělila, že žádost o doručování „na Jabloneckou“ zašle písemně, avšak taková žádost nebyla správnímu orgánu doručena. Přípisem ze dne 3. 12. 2021, čj. ČTÚ-38 424/2021-606/VII.vyř., proto správní orgán vyrozuměl odpůrce, že s ohledem na skutečnost, že odpůrce má zpřístupněnou datovou schránku, bude mu nadále doručovat písemnosti jen do této datové schránky, neboť ztráta přístupových údajů do datové schránky neznamena ztrátu přístupnosti datové schránky, neboť jednatelka odpůrce má možnost kdykoliv požádat Ministerstvo vnitra ČR o zaslání nových přístupových údajů. Vyrozumění bylo v zájmu dobré správy zasláno jednak odpůrci do jeho datové schránky, kde bylo doručeno fikcí dne

13. 12. 2021, kdy uplynulo 10 dní od dodání zprávy do datové schránky odpůrce, aniž by se přihlásila oprávněná osoba, jednak přímo jednatele odpůrce na její adresu. Jednatelka odpůrce zásilku osobně převzala v úložní době dne 16. 12. 2021. Přípis správního orgánu ze dne 3. 12. 2021 zůstal ze strany odpůrce bez reakce.

Správní orgán přípisem ze dne 10. 1. 2022, čj. ČTÚ-38 424/2021-606/VIII.vyř., vyznamenal odpůrce, že dne 26. 1. 2022 v 10:30 hod. se uskuteční v sídle správního orgánu dokazování listinami založenými ve správním spise. Současně správní orgán odpůrce vyznamenal, že shromáždil podklady k vydání rozhodnutí, se kterými má odpůrce možnost se v úředních hodinách seznámit a vyjádřit se k nim. V příloze vyznamení správní orgán zaslal odpůrci na vědomí podání navrhovatele ze dne 22. 11. 2021 se všemi přílohami, kterými navrhovatel doplnil svá dosavadní tvrzení a označení důkazů. Vyznamení bylo odpůrci doručeno do jeho datové schránky fikcí dne 21. 1. 2022, kdy uplynulo 10 dní od dodání zprávy do datové schránky odpůrce, aniž by se přihlásila oprávněná osoba.

O termínu dokazování a o shromáždění podkladů k vydání rozhodnutí a o možnosti se k nim vyjádřit vyznamenal správní orgán rovněž navrhovatele, a to dne 10. 1. 2022 přípisem čj. ČTÚ-38 424/606/IX.vyř., který byl navrhovateli doručen přihlášením se oprávněné osoby do datové schránky dne 14. 1. 2022.

Podáním ze dne 20. 1. 2022 navrhovatel vyčíslil náklady právního zastoupení advokátem v celkové částce 15 246 Kč, sestávající z odměny za pět úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, předžalobní výzva ze dne 27. 3. 2017, návrh na vydání elektronického platebního rozkazu ze dne 20. 3. 2018, nahlížení do spisu dne 8. 10. 2021 a doplnění tvrzení a důkazů ze dne 22. 11. 2021) ve výši 2 220 Kč za jeden úkon, tj. 11 100 Kč, dále z pěti režijních paušálů účastníka ve výši 300 Kč za jeden úkon, tj. 1 500 Kč a z 21 % DPH, tj. 2 646 Kč.

Dne 26. 3. 2022 bylo po přechozím vyznamení účastníků řízení provedeno dokazování mimo ústní jednání listinami, založenými do správního spisu jen navrhovatelem, neboť odpůrce přes výzvu správního orgánu na svou obranu žádný důkaz neoznačil ani nepředložil:

- kopie plné moci pro Mgr. Jiřího Helána k zastupování navrhovatele při vymáhání pohledávek a s tím souvisejícím zastupování v soudním, exekučním, správním nebo jiném řízení ze dne 18. 10. 20217 ;
- kopie rozhodnutí o registraci KROUPAHELÁN, advokátní kancelář, s.r.o., jako plátce DPH, vydal Finanční úřad Brno I. dne 2. 3. 2012, čj. 82743/12/288901709132;
- kopie smlouvy o spolupráci při šíření IPTV č. 2513/15/B2B ze dne 19. 1. 2015, vč. příloh (programová nabídka, osvědčení o oprávnění navrhovatele k plnění závazků dle smlouvy, minimální technické požadavky na síť ISP, popis portálu pro administraci Platformy, ceník, identifikace předávacího bodu, kontaktní údaje a eskalační procedury, minimální náležitosti smlouvy s koncovými uživateli);
- kopie faktury-daňového dokladu č. 90161261 ze dne 31. 10. 2016 na částku 5 512 Kč za zúčtovací období říjen 2016, se splatností do dne 4. 12. 2016;
- kopie faktury-daňového dokladu č. 90161466 ze dne 30. 11. 2016 na částku 5 511,68 Kč za zúčtovací období listopad 2016, se splatností do dne 30. 12. 2016;
- kopie faktury-daňového dokladu č. 90161592 ze dne 31. 12. 2016 na částku 5 511,68 Kč za zúčtovací období prosinec 2016, se splatností do dne 30. 1. 2017;
- kopie faktury-daňového dokladu č. 90170117 ze dne 31. 1. 2017 na částku 5 511,68 Kč za zúčtovací období leden 2017, se splatností do dne 2. 3. 2017;
- kopie faktury-daňového dokladu č. 90161275 ze dne 28. 2. 2017 na částku 5 511,68 Kč za zúčtovací období únor 2017, se splatností do dne 30. 3. 2017;

- kopie výzvy k zaplacení pohledávek, odstoupení od smlouvy a uplatnění smluvní pokuty ze dne 27. 3. 2017 a kopie faktury č. 90170347 ze dne 27. 3. 2017 na částku 20 000 Kč na smluvní pokutě, se splatností do dne 10. 4. 2017 v příloze výzvy, včetně kopie poštovního podacího archu navrhovatele ze dne 27. 3. 2017, kopie druhopisu dodejky k reklamaci č. 17054674 a kopie potvrzení o převzetí poštovní zásilky ze dne 29. 3. 2017;
- 111 stran emailové komunikace mezi navrhovatelem a odpůrcem z období od října 2016 do března 2017 (40 řetězců emailové komunikace v přílohách k podání navrhovatele ze dne 22. 11. 2021 v 17:04 hod.), týkající se zejména podkladů pro fakturace, výhrad odpůrce k neplnění smlouvy ze strany navrhovatele při poskytování služeb elektronických komunikací a při dodávkách set-top-boxů, řešení požadavku na znepřístupnění služby VoD klientům odpůrce, rozhodnutí odpůrce ukončit smlouvu s navrhovatelem pro „*neplnění smlouvy, totální nekomunikaci OZ, call centrum a další, neplnění dodávek set top boxů*“ a požadavek na předložení návrhu kompenzace ztráty klientů způsobené nedodáním set-top-boxů ze strany navrhovatele, výhrad odpůrce k chybnému nastavení set-top-boxů neumožňující přechod zákazníků odpůrce k jinému poskytovateli atd. :
- e-mailová zpráva o změně ceny ze dne 16. 4. 2015 (příloha k podání navrhovatele ze dne 22. 11. 2021 v 16:55 hod.);
- výstřížek bankovního výpisu první platby zvýšené faktury za měsíc květen 2015 (příloha k podání navrhovatele ze dne 22. 11. 2021 v 16:55 hod.);
- výstřížek bankovního výpisu poslední platby zvýšené faktury za měsíc září 2016 (příloha k podání navrhovatele ze dne 22. 11. 2021 v 16:55 hod.).

Dokazování listinami se žádný z účastníků nezúčastnil. Žádný z účastníků se nevyjádřil k podkladům shromážděným pro rozhodnutí.

Správní orgán, s ohledem na telefonické sdělení odpůrce ze dne 25. 10. 2021, že „*Kabelnet už neexistuje*“, zjistil, že podle veřejného insolvenčního rejstříku proti odpůrci nebylo zahájeno insolvenční řízení a že je stále zapsán v obchodním rejstříku. Avšak z údajů veřejného obchodního rejstříku vyplynulo, že odpůrce naposledy založil do sbírky listin obchodního rejstříku účetní závěrku za účetní období roku 2017. Na webových stránkách odpůrce na adrese <https://kabelnet.webnode.cz> správní orgán našel sdělení odpůrce veřejnosti, že neposkytuje žádné telekomunikační služby a s požadavky na připojení je třeba se obracet na poskytovatele www.tesunet.cz. Správní orgán proto dne 17. 5. 2021 telefonicky oslovil právního zástupce navrhovatele, zda za uvedených okolností na straně odpůrce navrhovatel hodlá pokračovat ve správním řízení či zda návrh vezme zpět. Právní zástupce navrhovatele správnímu orgánu telefonicky dne 14. 7. 2022 sdělil, že navrhovatel si je vědom, že není velká pravděpodobnost, že dlužné pohledávky za odpůrcem skutečně vymůže, ale že v tomto správním řízení pokračuje. Úřední záznamy o obou telefonických hovorech jsou založeny ve správním spise.

* * *

Na základě shromážděných podkladů a po jejich posouzení správní orgán konstatuje následující.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí daného sporu je předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu, která dle § 127 odst. 1 ve spojení s § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správnímu orgánu je z vlastní činnosti známo, že obě strany sporu jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti a z předmětu řízení je zřejmé, že se jedná o spor o finanční plnění za služby elektronických komunikací.

Postoupení věci, původně zahájené u Obvodního soudu pro Prahu 9 dne 20. 3. 2018 návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu, správnímu orgánu je v souladu s vymezením věcné a funkční příslušnosti předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Ve sporném řízení vychází správní orgán, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Správní orgán vycházel při rozhodování sporu z tvrzení obou účastníků, z provedených listinných důkazů předložených v průběhu správního řízení navrhovatelem, neboť odpůrce na svou obranu žádný listinný ani jiný důkaz neoznačil, a z obecných právních předpisů.

Ze shromážděných podkladů, založených ve správním spisu, má správní orgán za prokázané, že smluvní strany uzavřely dne 19. 1. 2015 smlouvu o spolupráci při šíření IPTV č. 2513/15/B2B. Na základě smlouvy o spolupráci došlo k propojení sítí ve smyslu § 78 odst. 2 a 3 zákona o elektronických komunikacích s přístupovým bodem vymezeným v příloze č. 6 smlouvy o spolupráci. Navrhovatel poskytoval odpůrci služby televize přes internetový protokol, tj. služby spočívající v šíření převzatého televizního vysílání prostřednictvím internetu a doplňkových služeb (dále jen „IPTV“) s obchodním označením Kuki TV, které odpůrce měl společně se službami připojení k internetu dále poskytovat svým zákazníkům prostřednictvím jím provozované sítě v lokalitách určených přílohou č. 9 smlouvy o spolupráci. Za to měl odpůrce navrhovateli platit sjednanou cenu dle ceníku, a to v závislosti na druhu a objemu služeb IPTV, poskytnutých zákazníkům odpůrce. Naopak navrhovatel měl podle smlouvy o spolupráci měsíčně platit odpůrci za poskytnutí sítě k šíření IPTV za každého jednotlivého koncového uživatele částku dle ceníku.

Z předložené velmi rozsáhlé emailové korespondence (40 příloh na 111 stranách textu) mezi oběma účastníky z období od října 2016 do března 2017 má správní orgán za prokázané, že navrhovatel fakturované služby elektronických komunikací, zaplacení jejichž ceny se v tomto správní řízení domáhá, odpůrci v období od října 2016 do února 2017 poskytoval.

1) K nároku navrhovatele na zaplacení ceny služeb elektronických komunikací v období říjen 2016 až únor 2017:

Cenu za poskytnuté služby za období od října roku 2016 do února roku 2017 odpůrce ve lhůtě splatnosti, ani následně, podle tvrzení navrhovatele nezaplatil, tudíž mu odpůrce dluží 5 512 Kč za zúčtovací období říjen 2016, částku ve výši 5 511,68 Kč za zúčtovací období listopad 2016, částku ve výši 5 511,68 Kč za zúčtovací období prosinec 2016, částku ve výši 5 511,68 Kč za zúčtovací období leden 2017 a částku ve výši 5 511,68 Kč za zúčtovací období únor 2017.

Ostatně, odpůrce v průběhu soudního i správního řízení netvrdil ani neprokázal, že by fakturované částky navrhovateli zaplatil.

Naopak, odpůrce v emailové komunikaci doložené navrhovatelem opakovaně uvedl, že dlužné částky odmítá zaplatit (s výjimkou částky odpovídající jedné z faktur, avšak ani tuto částku nakonec neuhradil) a ponechává si je „*dle podzástavního práva dle Nového občanského zákoníku*“, resp. „*v podzástavě*“. Zpočátku argumentoval tím, že peněžní prostředky využije na případný nákup nových set-top boxů, neboť původní set-top-boxy měly být podle jeho názoru navrhovatelem dodány se změnou v nastavení, která zabraňovala jejich použití u jiného poskytovatele IPTV (srov. email ze dne 29. 12. 2016). Později odpůrce navrhovateli sdělil, že tyto prostředky budou použity „*na případnou úhradu nákladů spojenou*

s přechodem klientů“ (srov. email ze dne 6. 3. 2017). Na konec odpůrce navrhovatele informoval o svém záměru použít tyto prostředky na úhradu ztrát, které měly odpůrci vzniknout v souvislosti s pozdním dodáváním set-top-boxů ze strany navrhovatele a s tím související ztrátou klientů (srov. email ze dne 17. 3. 2017).

Zástavní právo je podle § 1309 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), nástrojem k zajištění dluhu. Jde o oprávnění věřitele uspokojit se z výtěžku zpeněžení zástavy, nesplní-li dlužník svůj dluh řádně a včas. Vzniká na základě smlouvy o zřízení zástavního práva (§ 1312 občanského zákoníku), z rozhodnutí orgánu veřejné moci (§ 1342 občanského zákoníku) nebo ze zákona (např. § 2344, § 2481 odst. 1 či § 2571 odst. 1 občanského zákoníku). Ve správním řízení nebylo prokázáno, že ke zřízení zástavního práva došlo rozhodnutím či smlouvou, a nevyplývalo ani přímo ze zákonné úpravy. Neexistovalo-li žádné zástavní právo vztahující se k předmětným peněžním prostředkům, nelze hovořit ani o právu podzástavním, neboť podzástavní právo podle § 1390 občanského zákoníku vzniká zastavením pohledávky, které svědčí zástavní právo.

Jestliže měl odpůrce na mysli zadržovací právo podle § 1395 a násl. občanského zákoníku, tedy právo ze své vůle k zajištění dluhu navrhovatele zadržet cizí věc, jež měl odpůrce povinnost vydat, musel by v prvé řadě vymezit, jaký dluh je zadržením takové věci zajišťován, a to co do podstaty i výše. Za cizí věc navíc nelze považovat peněžní prostředky ve vlastnictví odpůrce, jestliže tyto peněžní prostředky nebyly dostatečně odlišeny od ostatních (§ 1101 občanského zákoníku) a odpůrce zjevně odmítal převést vlastnické právo k nim na navrhovatele.

Odpůrce tedy předmětné peněžní prostředky v souladu s právními předpisy zadržet nemohl, tudíž správní orgán nemohl k této argumentaci odpůrce přihlídnout.

V odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu již odpůrce podzástavním právem neargumentoval. Namísto toho konstatoval, že „navrhovatel zřejmě nebyl smlouvu schopen plnit, odpůrci vznikla škoda a tuto si započel proti fakturaci“.

Podle smluvního ujednání v článku 7. Finanční podmínky, odstavce 7.4., smlouvy o spolupráci jsou smluvní strany oprávněny provést započtení vzájemných pohledávek vzniklých z této smlouvy. Pokud by odpůrci v příčinné souvislosti s jednáním navrhovatele skutečně vznikla škoda, předmětnou pohledávku by započítal proti pohledávce navrhovatele (tj. proti ceně za poskytnuté služby) mohl, avšak k platnosti jednostranného započtení by bylo nutné, aby započítávaná pohledávka byla splatná (§ 1987 odst. 1 občanského zákoníku). Pohledávka, jejímž předmětem je náhrada škody, tj. též ušlého zisku (§ 2952 občanského zákoníku), o němž se odpůrce v této souvislosti rovněž zmiňuje, je splatná až po výzvě k jejímu zaplacení, kdy škůdce je následně podle § 1958 odst. 2 občanského zákoníku povinen plnit bez zbytečného odkladu. Taková výzva vyvolává splatnost pohledávky v tom rozsahu, v jakém byla škoda vyčíslena, přičemž započtení pohledávky, která v době, kdy kompenzační projev dojde adresátu, ještě není splatná, nemá žádné účinky (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 11. 2018, sp. zn. 28 Cdo 3168/2018, jehož závěry jsou aplikovatelné i za účinnosti právní úpravy účinné od 1. 1. 2014).

Jinými slovy, aby mohla pohledávka navrhovatele vůči odpůrci zaniknout v důsledku započtení, musel by odpůrce řádně vyčíslit výši své (započítávané) pohledávky, a to jak při výzvě k jejímu zaplacení, která by vyvolala splatnost pohledávky, tak v prohlášení o započtení (§ 1982 odst. 1 občanského zákoníku). Jen v takovém případě by bylo možné určit, v jakém rozsahu se pohledávky vzájemně kryjí, a tedy zanikají (§ 1982 odst. 2 občanského zákoníku). Neurčitá pohledávka není způsobilá k započtení bez dalšího (§ 1987 odst. 2 občanského zákoníku).

Z emailové komunikace předložené navrhovatelem a z textu odůvodnění odporu přitom vyplývá, že odpůrce výši údajné škody, která mu měla být způsobena „nuceným přechodem k jiné firmě, zejména pak náklady na servis u klientů z důvodu přechodu k jiné

firmě, dále pak z neplnění smlouvy například prodlevy v dodávání Set Top Boxů z důvodů pozdního zasílání proforma faktur, kdy zaslání proforma faktury trvalo i několik týdnů“, tj. „škody na ušlém zisku a to jak na odejvších klientech jak ze služby IPTV, tak i ze služby internet“, nikdy nevyčíslil a o zaplacení konkrétní částky navrhovatele nepožádal, proto ji nemohl platně započíst.

Správní orgán tudíž nemohl přihlédnout ani k zániku pohledávky navrhovatele jednostranným započtením ze strany odpůrce.

V odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu odpůrce uvedl, že s výší dluhu nesouhlasí „z důvodu opakovaného porušování smlouvy ze strany navrhovatele, a to zejména nereagování na objednávky, servis a další“.

Podle článku 7. Finanční plnění, odstavce 7.1.1., smlouvy o spolupráci není cena za poskytované služby vázána na rychlost vyřizování objednávek či servisu, nýbrž na objem, druh a případně kvalitu poskytovaných služeb IPTV.

Ačkoliv byl odpůrce správním orgánem vyzván k doplnění svého tvrzení stran „porušování smlouvy“, netvrdil nic, co by nasvědčovalo tomu, že předmětné služby, za které nezaplátil fakturovanou cenu, nebyly řádně poskytnuty.

Závěr o neposkytnutí služeb včas a řádně nevyplývá ani z emailové komunikace účastníků řízení, kterou předložil navrhovatel. Jediná (krátkodobá) závada na poskytnuté službě, jež byla předmětem této komunikace, vznikla na straně odpůrce, když došlo ke „kostičkování“ a vypadávání obrazu, avšak následně bylo zjištěno, že vada byla způsobena vybitím baterií v set-top-boxu (srov. email ze dne 29. 11. 2016).

V emailu ze dne 6. 3. 2017 odpůrce namítl, že „*fakturace není v souladu s platnými zákony, to polovičaté řešení které dodáváte prosím opravte tak jak má být a tímto Vám i sděluji rozpor faktur které jste vystavili*“, avšak ani toto konstatování nelze bez dalšího považovat za uplatnění práv z vadného plnění, případně zpochybnění správnosti částek uvedených ve vystavených fakturách např. formou uplatnění nároku na slevu z ceny při vadném plnění. Podle článku 7. Finanční plnění, odstavce 7.6., smlouvy o spolupráci lze fakturu vrátit k přepracování či opravě ve lhůtě její splatnosti, přičemž zmíněný email odpůrce byl navrhovateli zaslán po datu splatnosti 4 z 5 neuhrazených faktur. Správní orgán pro úplnost dodává, že předložené sporné faktury splňovaly náležitosti daňového dokladu podle § 29 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném ke dni vystavení faktur, jak vyžaduje výše uvedené smluvní ujednání ve smlouvě o spolupráci (byť s odkazem na zákonné ustanovení, které již v době uzavírání smlouvy nebylo aktuální).

Správní orgán proto nemohl přihlédnout ani k argumentaci odpůrce týkající se uplatnění práv z vadného plnění, popř. z nevyřízené reklamace faktur.

Avšak při podrobném zkoumání správnosti fakturace správní orgán dospěl k závěru, že nárok na zaplacení dlužných částek za služby elektronických komunikací podle jednotlivých faktur nelze navrhovateli přiznat v plné navrhované výši.

Podle smluvního ujednání v článku 7. Finanční podmínky, odstavce 7.1., smlouvy o spolupráci náleží poskytovateli za plnění závazků dle této smlouvy od ISP finanční plnění specifikované v Příloze č. 5 této smlouvy (Ceník).

Podle smluvního ujednání v článku 14. Ustanovení společná a závěrečná, odstavce 14.3., smlouvy o spolupráci je možné sjednat změny této smlouvy pouze v písemné formě oboustranně podepsaným dodatkem. Z uvedeného smluvního ujednání vyplývá, že jednostranná změna smlouvy pouhým oznámením druhé smluvní straně není přípustná.

V průběhu soudního i správního řízení nebylo prokázáno, že mezi smluvními stranami byl uzavřen dodatek v písemné formě podepsané oběma smluvními stranami (v listinné podobě, tj. ve stejné podobě jako smlouva o spolupráci), kterým by byly s účinností ode dne 1. 5. 2015 sjednány jiné (vyšší) ceny za jednotlivé služby.

Podle § 562 odst. 1 občanského zákoníku je písemná forma zachována i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednatelovy osoby.

Z tvrzení navrhovatele v podání ze dne 22. 11. 2021 vyplývá, že navrhovatel s účinností ke dni 1. 5. 2015 jednostranně změnil oproti ceníku poskytovaných služeb, který byl přílohou č. 5 smlouvy o spolupráci ze dne 19. 1. 2015 jako její součástí, velkoobchodní ceny služeb a současně změnil názvy služeb. Navrhovatel přiložil emailovou zprávu ze dne 16. 4. 2015 odeslanou v 17:09 hod., kterou informoval obchodní partnery o zvýšení velkoobchodních cen základních tarifů Kuki TV: u základního TV balíčku s názvem Kuki TV Partner se původní cena ve výši 52,48 Kč zvyšuje na částku ve výši 59,76 Kč, u základního TV balíčku s názvem Kuki TV Menší se původní cena ve výši 94,09 Kč zvyšuje na částku ve výši 100,57 Kč a u základního TV balíčku s názvem Kuki TV Větší se původní cena ve výši 249,33 Kč zvyšuje na částku ve výši 255,81 Kč. Podle adresního řádku uvedeného emailu je odpůrce jedním z jeho adresátů. Odpůrce podle tvrzení navrhovatele na toto oznámení nereagoval, navíc navrhovatel neprokázal (např. e-doručenkou či jiným způsobem), zda tento email byl odpůrci vůbec doručen. Správní orgán má proto za to, že ze strany odpůrce nedošlo k akceptaci návrhu navrhovatele na uzavření dodatku smlouvy o spolupráci, který by s účinností ode dne 1. 5. 2015 změnil její přílohu č. 5 – Ceník, v písemné podobě ani elektronickou cestou.

Správní orgán vzal v úvahu rovněž možnost aplikace § 1758 občanského zákoníku (*dohodnou-li se strany, že pro uzavření užití určitou formu, má se za to, že nechtějí být vázání, nebude-li tato forma dodržena*). Výkladovým pravidlem je zde vyvratitelná domněnka absence vázanosti, tj. pokud nebude prokázán opak, strany nechtěly být předchozím ujednáním o formě právního jednání vázány. Opak přitom může být prokázán ujednáním o změně původní smlouvy, přičemž na dané právní jednání dopadá i § 564 občanského zákoníku (srov. Hulvák a kol., *Občanský zákoník V. Závazkové právo, obecná část, první vydání*, strana 187, C. H. Beck 2014).

Podle § 564 občanského zákoníku vyžaduje-li zákon pro právní jednání určitou formu, lze obsah právního jednání změnit projevem vůle v téže nebo přísnější formě; vyžaduje-li tuto formu jen ujednání stran, lze obsah právního jednání změnit i v jiné formě, pokud to ujednání stran nevyklučuje.

Navrhovatel v podání ze dne 22. 11. 2021 tvrdil, že odpůrce zvýšení cen nerozporoval a naopak zvýšenou cenu hradil, a to až do faktury za září 2016, uhrazené dne 9. 1. 2017. K uvedenému tvrzení navrhovatel přiložil výstřížek bankovního výpisu z účtu, podle něhož byla navrhovateli dne 8. 7. 2015 připsána na jeho účet platba od odpůrce ve výši 2 232 Kč, a další výstřížek bankovního výpisu z účtu, podle něhož byla navrhovateli dne 9. 1. 2017 připsána na jeho účet platba od odpůrce ve výši 6 667 Kč. Pokud by navrhovatel prokázal, že odpůrce těmito platbami hradil ceny za služby elektronických komunikací ve vyšších částkách podle navrhovatelem jednostranně změněného ceníku, pak by se mohlo jednat o konkludentní souhlas odpůrce se změnou smlouvy o spolupráci. Avšak ani z jednoho výstřížku bankovního výpisu z účtu není zřejmé, za jaké konkrétní služby a v jaké výši za konkrétní službu odpůrce zaplatil. Relevantní faktury přiloženy nebyly. V této souvislosti správní orgán upozorňuje, že s ohledem na nařízení vlády č. 296/2016 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 361/2014 Sb., o stanovení dodání zboží nebo poskytnutí služby pro použití režimu přenesení daňové povinnosti, ve znění pozdějších předpisů, jímž byl s účinností ode dne 1. 10. 2016 rozšířen seznam zboží a služeb v režimu přenesené daňové povinnosti o poskytnutí služby elektronických komunikací podle zákona upravujícího elektronické komunikace prostřednictvím přístupu k sítím elektronických komunikací, propojení sítí elektronických komunikací nebo na základě nákupu a prodeje těchto služeb, musí být v částce zaplacené dne 8. 7. 2015 i v částce zaplacené dne 9. 1. 2017 za fakturu za září 2016 zahrnuta DPH, zatímco ceny ve smlouvě o spolupráci jsou sjednány bez DPH a sporné faktury rovněž DPH nezahrnují. Správní orgán má za to, že navrhovatel neprokázal, že ke konkludentní změně smlouvy o spolupráci došlo faktickým plněním ze strany odpůrce,

tj. placením jednostranně zvýšených cen za služby. Navíc z textu smluvního ujednání v článku 14., odstavec 14.3., smlouvy o spolupráci „pouze v písemné formě oboustranně podepsaným dodatkem“ vyplývá, že ujednání stran vylučuje změnu smlouvy o spolupráci jinou formou (zejména ústně nebo konkludentně).

Správní orgán pro úplnost zdůrazňuje, že navrhovatel rovněž neprokázal (např. e-doručenkou či jiným způsobem), zda email navrhovatele s návrhem na změnu smlouvy o spolupráci týkajícím se zvýšení cen za poskytované služby elektronických komunikací, byl odpůrci vůbec doručen, a to v souvislosti s tvrzením navrhovatele, že odpůrce na tento email nereagoval. Z doložených 40 příloh na 111 stran textu emailové komunikace mezi navrhovatelem a odpůrcem (z období říjen 2016 až březen 2017) je zřejmé, že odpůrce na jiné emailové zprávy od navrhovatele vždy reagoval obratem, nejpozději v řádu několika dní.

Správní orgán má z výše uvedených důvodů za to, že na emailové jednostranné oznámení navrhovatele o zvýšení cen jednotlivých služeb, bez jakékoliv reakce ze strany odpůrce, nelze aplikovat vyvratitelnou domněnku absence vázanosti smluvních stran podle jejich předchozího smluvního ujednání o změně smlouvy jen písemnými dodatky podepsanými oběma smluvními stranami, uvedenou v § 1758 občanského zákoníku, neboť tato domněnka byla s ohledem na aplikaci § 564 občanského zákoníku vyvrácena samotným textem smluvního ujednání.

Je tedy potřeba důsledně vycházet z § 1759 občanského zákoníku, věty první a druhé: *Smlouva strany zavazuje. Lze ji změnit nebo zrušit jen se souhlasem všech stran, anebo z jiných zákonných důvodů.*

Z výše uvedeného správní orgán dospěl k závěru, že s účinností ke dni 1. 5. 2015 nedošlo k platnému uzavření dodatku ke smlouvě o spolupráci v části týkající se cen za poskytnuté služby (tj. Přílohy č. 5 – Ceníku), tudíž navrhovatel mohl odpůrci spornými fakturami účtovat jen původní ceny uvedené ve smlouvě o spolupráci ve znění platném ke dni 19. 1. 2015. Navíc navrhovatel v podání ze dne 22. 11. 2021 uvedl, že v průběhu trvání smlouvy o spolupráci došlo ke změně názvů některých služeb:

Původní název služby	Nový název služby	Původní jednotková cena v Kč	Fakturovaná jednotková cena v Kč	Rozdíl původní a fakturované ceny v Kč
Kuki TV Nahrávám 50	Nahrávám 50	33,06	33,06	0
Kuki TV Partner	Navíc Kuki	52,48	59,76	7,28
Navíc HBO	Navíc HBO balíček	194,67	194,67	0
Kuki TV Menší	TV menší	94,09	100,57	6,48
Kuki TV Větší	TV větší	249,33	255,81	6,48

Ve sporné faktuře č. 90161261 ze dne 31. 10. 2016 za služby poskytnuté v měsíci říjnu 2016 navrhovatel odpůrci vyúčtoval ceny služeb takto:

1x služba Nahrávám 50 v jednotkové ceně 33,06 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

5x služba Navíc Kuki v jednotkové ceně 59,76 Kč, tj. částku ve výši 298,80 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 52,48 Kč, tj. částku ve výši 262,40 Kč – rozdíl činí 36,40 Kč;

3x služba Navíc HBO balíček v jednotkové ceně 194,67 Kč, tj. částku ve výši 584,01 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

5x služba TV Menší v jednotkové ceně 100,57 Kč, tj. částku ve výši 502,85 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 94,09 Kč, tj. částku ve výši 470,45 Kč – rozdíl činí 32,40 Kč;

16x služba TV Větší v jednotkové ceně 255,81 Kč, tj. částku ve výši 4 092,96 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl účtovat 16x službu v jednotkové ceně 249,33 Kč, tj. částku ve výši 3 989,28 Kč – rozdíl činí 103,68 Kč.

Navrhovatel tedy za měsíc říjen 2016 odpůrci vyúčtoval ceny služeb ve výši 5 511,68 Kč + 0,32 Kč (bez uvedení důvodu, zřejmě jde o zaokrouhlení na celé koruny nahoru), tj. celkem 5 512,00 Kč, zatímco mu měl vyúčtovat ceny služeb ve výši 5 339,20 Kč. Rozdíl (= neoprávněná fakturace) činí 172,80 Kč.

Ve sporné faktuře č. 90161466 ze dne 31. 11. 2016 za služby poskytnuté v měsíci listopadu 2016 navrhovatel odpůrci vyúčtoval ceny služeb takto:

5x služba TV Menší v jednotkové ceně 100,57 Kč, tj. částku ve výši 502,85 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 94,09 Kč, tj. částku ve výši 470,45 Kč – rozdíl činí 32,40 Kč;

3x služba Navíc HBO balíček v jednotkové ceně 194,67 Kč, tj. částku ve výši 584,01 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

1x služba Nahrávám 50 v jednotkové ceně 33,06 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

5x služba Navíc Kuki v jednotkové ceně 59,76 Kč, tj. částku ve výši 298,80 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 52,48 Kč, tj. částku ve výši 262,40 Kč – rozdíl činí 36,40 Kč;

16x služba TV Větší v jednotkové ceně 255,81 Kč, tj. částku ve výši 4 092,96 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl účtovat 16x službu v jednotkové ceně 249,33 Kč, tj. částku ve výši 3 989,28 Kč – rozdíl činí 103,68 Kč.

Navrhovatel tedy za měsíc listopad 2016 odpůrci vyúčtoval ceny služeb ve výši 5 511,68 Kč, zatímco mu měl vyúčtovat ceny služeb ve výši 5 339,20 Kč. Rozdíl (= neoprávněná fakturace) činí 172,48 Kč.

Ve sporné faktuře č. 90161592 ze dne 31. 12. 2016 za služby poskytnuté v měsíci prosinci 2016 navrhovatel odpůrci vyúčtoval ceny služeb takto:

5x služba TV Menší v jednotkové ceně 100,57 Kč, tj. částku ve výši 502,85 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 94,09 Kč, tj. částku ve výši 470,45 Kč – rozdíl činí 32,40 Kč;

1x služba Nahrávám 50 v jednotkové ceně 33,06 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

3x služba Navíc HBO balíček v jednotkové ceně 194,67 Kč, tj. částku ve výši 584,01 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

16x služba TV Větší v jednotkové ceně 255,81 Kč, tj. částku ve výši 4 092,96 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl účtovat 16x službu v jednotkové ceně 249,33 Kč, tj. částku ve výši 3 989,28 Kč – rozdíl činí 103,68 Kč;

5x služba Navíc Kuki v jednotkové ceně 59,76 Kč, tj. částku ve výši 298,80 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 52,48 Kč, tj. částku ve výši 262,40 Kč – rozdíl činí 36,40 Kč.

Navrhovatel tedy za měsíc prosinec 2016 odpůrci vyúčtoval ceny služeb ve výši 5 511,68 Kč, zatímco mu měl vyúčtovat ceny služeb ve výši 5 339,20 Kč. Rozdíl (= neoprávněná fakturace) činí 172,48 Kč.

Ve sporné faktuře č. 90170117 ze dne 31. 1. 2017 za služby poskytnuté v měsíci lednu 2017 navrhovatel odpůrci vyúčtoval ceny služeb takto:

16x služba TV Větší v jednotkové ceně 255,81 Kč, tj. částku ve výši 4 092,96 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl účtovat 16x službu v jednotkové ceně 249,33 Kč, tj. částku ve výši 3 989,28 Kč – rozdíl činí 103,68 Kč;

1x služba Nahrávám 50 v jednotkové ceně 33,06 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

5x služba TV Menší v jednotkové ceně 100,57 Kč, tj. částku ve výši 502,85 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 94,09 Kč, tj. částku ve výši 470,45 Kč – rozdíl činí 32,40 Kč;

3x služba Navíc HBO balíček v jednotkové ceně 194,67 Kč, tj. částku ve výši 584,01 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

5x služba Navíc Kuki v jednotkové ceně 59,76 Kč, tj. částku ve výši 298,80 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 52,48 Kč, tj. částku ve výši 262,40 Kč – rozdíl činí 36,40 Kč.

Navrhovatel tedy za měsíc leden 2017 odpůrci vyúčtoval ceny služeb ve výši 5 511,68 Kč, zatímco mu měl vyúčtovat ceny služeb ve výši 5 339,20 Kč. Rozdíl (= neoprávněná fakturace) činí 172,48 Kč.

Ve sporné faktuře č. 90170275 ze dne 28. 2. 2017 za služby poskytnuté v měsíci únoru 2017 navrhovatel odpůrci vyúčtoval ceny služeb takto:

5x služba Navíc Kuki v jednotkové ceně 59,76 Kč, tj. částku ve výši 298,80 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 52,48 Kč, tj. částku ve výši 262,40 Kč – rozdíl činí 36,40 Kč

5x služba TV Menší v jednotkové ceně 100,57 Kč, tj. částku ve výši 502,85 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl vyúčtovat 5x službu v jednotkové ceně 94,09 Kč, tj. částku ve výši 470,45 Kč – rozdíl činí 32,40 Kč;

3x služba Navíc HBO balíček v jednotkové ceně 194,67 Kč, tj. částku ve výši 584,01 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

1x služba Nahrávám 50 v jednotkové ceně 33,06 Kč, podle smlouvy o spolupráci měl účtovat stejnou částku – rozdíl 0,00 Kč;

16x služba TV Větší v jednotkové ceně 255,81 Kč, tj. částku ve výši 4 092,96 Kč, ač podle smlouvy o spolupráci měl účtovat 16x službu v jednotkové ceně 249,33 Kč, tj. částku ve výši 3 989,28 Kč – rozdíl činí 103,68 Kč.

Navrhovatel tedy za měsíc únor 2017 odpůrci vyúčtoval ceny služeb ve výši 5 511,68 Kč, zatímco mu měl vyúčtovat ceny služeb ve výši 5 339,20 Kč. Rozdíl (= neoprávněná fakturace) činí 172,48 Kč.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že navrhovatel má nárok na zaplacení dlužné ceny za služby elektronických komunikací za měsíc říjen 2016, vyúčtované fakturou č. 90161261, vystavenou dne 31. 10. 2016 se splatností do dne 4. 12. 2016 v částce 5 512 Kč, jen ve výši 5 339,20 Kč a tudíž nárok ve výši 172,80 Kč bylo jako neoprávněný nutné zamítnout. Za služby elektronických komunikací za měsíce listopad až únor, vyúčtované fakturami č. 90161466 (vystavena dne 30. 11. 2016 se splatností do dne 30. 12. 2016), č. 90161592 (vystavena dne 31. 12. 2016 se splatností do dne 30. 1. 2017), č. 90170117 (vystavena dne 31. 1. 2017 se splatností do dne 2. 3. 2017) a č. 90170275 (vystavena dne 28. 2. 2017 se splatností do dne 30. 3. 2017) vždy ve výši 5 511,68 Kč, má navrhovatel nárok na zaplacení vždy jen ve výši 5 339,20 Kč a tudíž nárok vždy ve výši 172,48 Kč bylo nutné jako neoprávněný zamítnout.

Navrhovateli byl tedy ve výroku I. přiznán nárok na zaplacení pěti faktur v celkové výši 26 696,00 Kč v cenové hladině platné ke dni uzavření smlouvy o spolupráci a nárok tuto cenou hladinu převyšující, tj. zvýšení cen služeb při neprokázané změně smluvního ujednání o zvýšení cen služeb, v celkové výši 862,72 Kč byl ve výroku II. zamítnut.

2) K nároku navrhovatele na zaplacení zákonného úroku z prodlení s placením ceny služeb podle jednotlivých faktur:

Navrhovatel požadoval přiznání práva na zaplacení zákonného úroku z prodlení s placením ceny služeb elektronických komunikací podle jednotlivých faktur, z částky ve výši 5 512 Kč podle faktury č. 90161261, vystavené dne 31. 10. 2016 se splatností dne 4. 12. 2016, ode dne 5. 12. 2016 do zaplacení, z částky ve výši 5 511,68 Kč podle faktury č. 90161466, vystavené dne 30. 11. 2016 se splatností dne 30. 12. 2016, ode dne 31. 12. 2016 do zaplacení, z částky ve výši 5 511,68 Kč podle faktury č. 90161592, vystavené dne 31. 12. 2016 se splatností 30. 1. 2017, ode dne 31. 1. 2017 do zaplacení, z částky ve výši 5 511,68 Kč podle faktury č. 90170117, vystavené dne 31. 1. 2017 se splatností dne 2. 3. 2017, ode dne 3. 3. 2017 do zaplacení a z částky ve výši 5 511,68 Kč podle faktury č. 90170275, vystavené dne 28. 2. 2017 se splatností dne 30. 3. 2017, ode dne 31. 3. 2017 do zaplacení.

Podle článku 7. Finanční plnění, odstavce 7.5., smlouvy o spolupráci činí splatnost faktur vystavených smluvními stranami 30 kalendářních dnů od data vystavení faktury. Sjednaná splatnost byla v jednotlivých fakturách dodržena.

Podle § 1970 občanského zákoníku po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujedná-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená. Podle § 513 občanského zákoníku jsou příslušenstvím pohledávky, mimo jiné, úrok z prodlení.

Vzhledem ke skutečnosti, že fakturované částky za poskytnuté služby elektronických komunikací nebyly ve lhůtách splatnosti uhrazeny a ve smlouvě o spolupráci úroky z prodlení s úhradou faktur nebyly sjednány, navrhovatel právem požadoval zaplacení zákonných úroků z prodlení (bez uvedení přesné výše) vždy ode dne následujícího od data splatnosti uvedeného na faktuře do zaplacení.

Podle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, ve znění platném a účinném do dne 31. 12. 2017, výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.

Rozhodným prvním dnem kalendářního pololetí, ve kterém k prodlení došlo, je pro fakturu č. 90161261, s počátkem prodlení dne 5. 12. 2016, a pro fakturu č. 90161466, s počátkem prodlení dne 31. 12. 2016, datum 1. 7. 2016. Rozhodným prvním dnem kalendářního pololetí, ve kterém k prodlení došlo, je pro fakturu č. 90161592, s počátkem prodlení dne 31. 1. 2017, pro fakturu č. 90170117, s počátkem prodlení dne 3. 3. 2017, a pro fakturu č. 90170275, s počátkem prodlení dne 31. 3. 2017, je datum 1. 1. 2017. Podle přehledu vývoje repo sazby, zveřejněné na www.cnb.cz/cs/menova-politika/mp-nastroje, činila jak ke dni 1. 7. 2016, tak ke dni 1. 1. 2017, repo sazba 0,05 procentního bodu. Zákonný úrok z prodlení ve vztahu ke všem sporným fakturám tudíž činil 8,05 procentního bodu ročně (p. a.).

Navrhovatel požadoval uhradit zákonný úrok z prodlení z celých fakturovaných částek za služby elektronických komunikací poskytnuté odpůrci v období říjen 2016 až únor 2017.

S ohledem na výše uvedené byl navrhovatel ve výroku I. byl přiznán nárok na zaplacení zákonného úroku z prodlení ze zde uvedených dlužných částek, avšak vzhledem k tomu, že ve výroku II. byl návrh navrhovatele zamítnut co do kumulované částky ve výši 862,72 Kč, nebylo možné navrhovatel přiznat ani právo na zaplacení zákonného úroku z prodlení, ve vztahu k jednotlivým fakturám, z částky ve výši 172,80 Kč ode dne 5. 12. 2016 do zaplacení (faktura č. 90161261), z částky ve výši 172,48 Kč ode dne 31. 12. 2016 do zaplacení (faktura č. 90161466), z částky ve výši 172,48 Kč ode dne 31. 1. 2017 do zaplacení (faktura č. 90161592), z částky ve výši 172,48 Kč ode dne 3. 3. 2017 do zaplacení (faktura č. 90170117) a z částky ve výši 172,48 Kč ode dne 31. 3. 2017 do zaplacení (faktura č. 90170275).

3) K nároku navrhovatele na zaplacení náhrady nákladů spojených s uplatněním pohledávky (tj. ceny za služby elektronických komunikací):

Navrhovatel ke každé z pěti fakturačních pohledávek současně uplatnil právo na náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, tj. 6 000 Kč za všech pět pohledávek.

Podle § 513 občanského zákoníku jsou příslušenstvím pohledávky, mimo jiné, náklady spojené s jejím vymáháním.

Ke dni 1. 7. 2013, kdy nabylo účinnosti nařízení vlády č. 180/2013 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, Česká republika splnila svoji implementační povinnost ve vztahu ke Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. 2. 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích. Podle čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice v případech, kdy má být v obchodních transakcích podle článku 3 nebo 4 směrnice zaplacen úrok z prodlení, tj. jestliže věřitel splnil své smluvní a zákonné povinnosti a neobdržel splatnou částku včas, má věřitel nárok obdržet od dlužníka alespoň pevnou částku ve výši 40 EUR jako náhradu vlastních nákladů věřitele spojených s vymáháním. Obchodní transakcí se podle čl. 2 odst. 1 směrnice rozumí transakce mezi podniky nebo mezi podniky a orgány veřejné moci, která vede k dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu. Z recitálu č. 8 směrnice pak vyplývá, že její ustanovení dopadají pouze na platby, které jsou úhradou za platební transakce, nikoliv např. platby představující náhradu škody apod., což se odráží i v čl. 1 odst. 1 směrnice, podle něhož se směrnice vztahuje na veškeré platby, které jsou úhradou za obchodní transakce. Do českého práva byla uvedená směrnice implementována tak, že minimální výše náhrady nákladů byla v § 2a nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 180/2013 Sb., pro závazkový vztah mezi podnikateli stanovena ve vztahu ke každé pohledávce na 1 200 Kč. Stejnou právní úpravu převzalo s účinností ode dne 1. 1. 2014 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, ve znění platném a účinném do dne 31. 12. 2017.

Toto nařízení vlády stanoví v § 3, že jde-li o vzájemný závazek podnikatelů nebo je-li obsahem vzájemného závazku mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem podle zákona upravujícího veřejné zakázky povinnost dodat zboží nebo poskytnout službu za úplatu veřejnému zadavateli, činí minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky 1 200 Kč.

Závazkem se podle § 1721 občanského zákoníku rozumí vztah mezi dlužníkem a věřitelem, ze kterého vyplývá právo věřitele na určité plnění jako na pohledávku a povinnost dlužníka toto právo splněním dluhu uspokojit.

Za vzájemné (synallagmatické) závazky právní teorie i judikatura označuje „závazky, v nichž plnění obou stran je na sebe vzájemně vázáno (povinnost plnit je podmíněna současným protiplněním). Jde tedy nejen o vzájemnost práv a povinností, ale i o vzájemnou podmíněnost plnění.“ (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2004, sp. zn. 32 Odo 758/2004). Typicky jde např. o kupní smlouvu, kdy jedné ze stran vzniká povinnost odevzdat věc (dluh prodávajícího) a druhé straně povinnost zaplatit kupní cenu (dluh kupujícího).

V případě, že odpůrce nezaplatil včas svůj závazek k peněžitému plnění za navrhovatelem poskytnuté služby elektronických komunikací, jde ze strany odpůrce nepochybně o nesplnění vzájemného závazku vůči navrhovateli. Z konstrukce právní úpravy („čini minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky 1 200 Kč“) je zřejmé, že navrhovatel své administrativní náklady spojené s vymáháním jedné každé pohledávky do částky 1 200 Kč nemusí prokazovat.

Vzhledem k výše uvedenému navrhovatel má s ohledem na platnou právní úpravu nárok na paušální náhradu nákladů spojených s vymáháním každé fakturační pohledávky za poskytnuté služby elektronických komunikací ve výši 1 200 Kč, tj. 6 000 Kč na paušální náhradě nákladů s vymáháním pěti pohledávek. Proto ve výroku III. správní orgán jeho návrhu v tomto rozsahu vyhověl.

4) K nároku navrhovatele na zaplacení smluvní pokuty, spolu se zákonným úrokem z prodlení:

Vedle nároku na cenu za poskytnuté služby s příslušenstvím požadoval navrhovatel rovněž přiznání nároku na zaplacení smluvní pokuty ve výši 20 000 Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ode dne 11. 4. 2017 do zaplacení.

Podle článku 9. Sankce, odstavce 9.2.1., smlouvy o spolupráci si smluvní strany sjednaly právo odstoupit od smlouvy v případě, kdy druhá strana poruší podstatným způsobem či opakovaně porušuje své povinnosti vyplývající z této smlouvy. Za podstatné porušení povinností se podle odstavce 9. 2. 2. písm. f) smlouvy o spolupráci považuje, dostane-li se ISP do prodlení delšího než jeden měsíc s poskytnutím finančního plnění dle této smlouvy. V odstavci 9. 2. 3. smlouvy o spolupráci si smluvní strany sjednaly, že pokud poskytovatel odstoupí od této smlouvy z důvodů uvedených v odstavci 9. 2. 2., tj. pro prodlení delší než jeden měsíc s placením peněžitého závazku, je oprávněn vyúčtovat ISP smluvní pokutu ve výši 20 000 Kč.

Navrhovatel doložil dopis odpůrci ze dne 27. 3. 2017, nazvaný Výzva k zaplacení pohledávek, odstoupení od smlouvy a uplatnění smluvní pokuty. V první části tohoto dopisu odpůrce upomenul o zaplacení dlužných úhrad za měsíce říjen 2016 až leden 2017 v celkové výši 22 047 Kč a současně odpůrce upozornil na blížící se splatnost úhrady za měsíc únor 2017. Ve druhé části dopisu navrhovatel odstoupil od smlouvy pro prodlení přesahující jeden měsíc se zaplacením dlužných úhrad za měsíce říjen 2016 až prosinec 2016 v celkové výši 16 535,36 Kč. Ve třetí části dopisu pak navrhovatel oznámil odpůrci, že má právo mu vyúčtovat smluvní pokutu ve výši 20 000 Kč, že mu společně s tímto dopisem zasílá fakturu s vyúčtováním smluvní pokuty a její splatností, přičemž součástí faktury je tento dopis, který obsahuje popis důvodu, pro který je smluvní pokuta uplatněna.

Navrhovatel k prokázání odeslání odstoupení od smlouvy a vyúčtování smluvní pokuty doložil poštovní podací arch navrhovatele ze dne 27. 3. 2017, kdy pod číslem řádku 20 je uvedeno podání zásilky o váze 10 g s podacím číslem RR942832035CZ pro adresáta Kabelnet s.r.o. K prokázání doručení navrhovatel doložil kopii druhopisu dodejky k reklamaci č. 17054674. Na tomto druhopisu je původně vytištěné datum podání zásilky dne 7. 6. 2017

ručně opraveno na den 27. 3. 2017 s poznámkou „opravila“ a s nečitelnou parafou, přičemž oprava je doplněna rozmazaným obdélníkovým (sic!) razítkem Pošta 635 00 Brno 35. Na druhopisu dodejky je dále vytištěno, že podepsaný prohlašuje, že výše uvedená zásilka byla řádně doručena dne a je ručně doplněno datum 29. 3. 2017. Druhopis dodejky je opatřen kulatým poštovním razítkem s označením pošty Praha 9 a datem 6. 9. 2017. Ke kopii druhopisu dodejky je připojena velmi špatně čitelná kopie potvrzení o převzetí poštovní zásilky ze dne 29. 3. 2017, přičemž původně uvedené jméno příjemce je začerněno a je ručně dopsáno jméno jednatelky odpůrce a je zde podpis. Správnímu orgánu se přesto na kopii potvrzení o převzetí zásilky podařilo přečíst, že pátou zásilkou v pořadí, adresovanou odpůrci, která byla dne 29. 3. 2017 převzata, je zásilka podacího čísla RR942832035CZ. Tím má správní orgán za prokázané, že odstoupení od smlouvy bylo doručeno odpůrci dne 29. 3. 2017 a tímto dnem nabylo účinnosti.

Navrhovatel současně doložil fakturu č. 90170347 ze dne 27. 3. 2017, se splatností dne 10. 4. 2017, s vyúčtováním smluvní pokuty ve výši 20 000 Kč. Faktura byla odpůrci doručena stejnou poštovní zásilkou jako odstoupení od smlouvy o spolupráci, tj. dne 29. 3. 2017.

Přesto správní orgán dospěl k závěru, že nárok na zaplacení smluvní pokuty nemůže navrhovateli přiznat z následujících důvodů.

Podle § 2048 odst. 1 první věta občanského zákoníku ujednají-li si strany pro případ porušení smluvené povinnosti smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí, může věřitel požadovat smluvní pokutu bez zřetele k tomu, zda mu porušením utvrzené povinnosti vznikla škoda.

Smluvní ujednání o právu odstoupit od smlouvy pro prodlení druhé smluvní strany s placením svých závazků a na něj navazující doručené odstoupení žalobce od smlouvy z důvodu skutečného prodlení s placením peněžitých závazků druhé smluvní strany, stejné jako v tomto sporném správním řízení, posuzoval Nejvyšší soud ČR v přelomovém rozsudku ze dne 30. 10. 2019, sp. zn. 23 Cdo 1192/2019 (z jehož právní věty pak vychází další obdobná judikatura), a to v odstavci 3: „(...) *Součástí Smlouvy bylo mj. ujednání, dle kterého v případě, že žalobkyně v souladu s energetickým zákonem od Smlouvy oprávněně odstoupí z důvodů opakovaného porušení platebních povinností souvisejících s dodávkou ze strany žalované, je žalobkyně oprávněna účtovat žalované smluvní pokutu (...) Žalobkyně od Smlouvy dne 21. 1. 2016 odstoupila pro opakované porušení platebních povinností žalované vyplývajících ze Smlouvy*“. Nejvyšší soud ČR neakceptoval právní názor soudu prvního stupně uvedený v odstavci 4 citovaného rozsudku, totiž že *„lze smluvní pokutu sjednat pro případ porušení smluvené povinnosti, přičemž v projednávané věci byla smluvní pokuta vázána na odstoupení žalobkyně od Smlouvy, tedy na výkon práva, nikoliv na porušení smluvní povinnosti, byť k odstoupení od Smlouvy došlo v důsledku porušení smluvních povinností žalované. Současně uvedl, že ujednání ve Smlouvě, o které žalobkyně předmětný nárok opírá, se zjevně přičí dobrým mravům a bylo by jej proto nutné rovněž shledat absolutně neplatným*“. Nejvyšší soud ČR rovněž neakceptoval právní názor soudu odvolacího uvedený v odstavci 6 citovaného rozsudku, totiž že *„když hmotněprávní úprava smluvní pokuty dle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále též jen „obč. zák.“), je stejná jako podle nyní platného o. z. Uvedl v této souvislosti, že Nejvyšší soud opakovaně zdůraznil, že povinnost zaplatit smluvní pokutu podmíněnou nejen porušením smluvní povinnosti jednou stranou, ale i následným odstoupením od smlouvy, je ujednáním odporujícím ustanovení § 544 obč. zák. (nyní platnému ustanovení § 2048 o. z.), upravujícím institut smluvní pokuty. Odstoupení od smlouvy, ať už ze zákona nebo na základě ujednání účastníků, nepředstavuje porušení smluvní povinnosti, na něž by mohla být řádně navázaná povinnost zaplatit smluvní pokutu dle § 2048 o. z. Je-li smluvní pokutou sankcionován v podstatě výkon práva odstoupit od smlouvy, je ujednání o povinnosti platit smluvní pokutu při odstoupení od smlouvy třeba považovat za absolutně neplatné podle § 580 odst. 1 o. z.*“.

Nejvyšší soud ČR v odstavci 15 citovaného rozsudku uvedl, že dovolání shledává přípustným, neboť v judikatuře Nejvyššího soudu nebyla v poměrech zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dosud řešena otázka platnosti ujednání o smluvní pokutě vázané jednak na porušení povinnosti dlužníka a jednak na odstoupení od smlouvy ze strany věřitele. V posuzovaném případě jde podle Nejvyššího soudu ČR právě o takovou situaci, kdy je k zaplacení smluvní pokuty povinna smluvní strana, která porušila smluvní povinnost, avšak až za předpokladu, že druhá (oprávněná) smluvní strana od smlouvy odstoupila. Přisvědčil dovolatelce, která poukazovala na pojetí současného občanského zákoníku z roku 2012, že v jeho poměrech je ještě více zdůrazňováno, oproti občanskému zákoníku z roku 1964, že nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona (§ 1 odst. 2 o. z.) a na právní jednání je třeba spíše hledět jako na platné než jako na neplatné (§ 574 o. z.), a přijal právní větu „**Ujednání stran, které vznik práva na smluvní pokutu váže kromě porušení právní povinnosti na další právní skutečnost, kterou je v tomto případě odstoupení od smlouvy věřitelem pro porušení povinností dlužníkem, není zakázáno. Jde o ujednání o smluvní pokutě ve smyslu § 2048 o. z.**“. Přijatou právní větu odůvodnil v odstavcích 27 a 29 citovaného rozsudku mimo jiné tak, že „*Ochranný účel případné neplatnosti právního jednání svědčí v řešené otázce tedy naopak pro opačný závěr, než při výkladu předchozí úpravy soukromého práva zastávala judikatura dříve. Nelze proto setrvávat na dosavadních závěrech o absolutní neplatnosti takového právního jednání. (...) Není postihována strana, která odstupuje od smlouvy, nejde tedy o sankcionování výkonu práva*“.

Výše citované závěry rozsudku Nejvyššího soudu ČR jsou plně aplikovatelné i na poměry tohoto soukromoprávního sporného správního řízení a vyplývá z nich, že navrhovatel by mohl platně odstoupit od smlouvy o spolupráci z důvodu prodlení odpůrce s placením peněžitých závazků po dobu delší než jeden měsíc a pak by mohl odpůrci vyúčtovat sjednanou smluvní pokutu.

Ze smluvní konstrukce smluvní pokuty jako jednoho ze zákonných způsobů zajištění závazku odpůrce k finančnímu plnění za poskytnuté služby elektronických komunikací vyplývá, že pro její vyúčtování je potřeba splnit dvě podmínky: odpůrce je v prodlení s platbou po dobu delší než jeden měsíc a navrhovatel z důvodu tohoto prodlení platně odstoupí od smlouvy. Správní orgán dospěl k závěru, že první podmínka je splněna, avšak druhá nikoliv, neboť nelze platně odstoupit od smlouvy, jejíž účinnost již předtím zanikla jiným způsobem (v tomto případě uplynutím výpovědní lhůty výpovědi smlouvy podané jednou ze smluvních stran).

Podle článku 8. Doba trvání smlouvy, odstavce 8.2.1., smlouvy o spolupráci si smluvní strany sjednaly možnost tuto smlouvu vypovědět, a to i bez udání důvodu. Podle odstavce 8.2.2. smlouvy o spolupráci musí být výpověď učiněna písemně a musí být doručena druhé smluvní straně. Podle odstavce 8.2.4. smlouvy o spolupráci je výpovědní doba 3 měsíce a její běh počíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po doručení písemné výpovědi druhé smluvní straně.

V navrhovatelem doložených 40 přílohách o 111 stranách textu emailové komunikace mezi navrhovatelem a odpůrcem je emailová zpráva odpůrce ze dne 30. 11. 2016 odeslaná navrhovateli v 16:09 hod., kterým odpůrce sděluje navrhovateli následující: „*Dobrý den, vzhledem k neplnění smlouvy, totální nekomunikaci OZ, call centrum a další, neplnění dodávek set top boxů jsme se rozhodli s Vámi smlouvu ukončit. Komunikace s OZ je nulová přislíbené dodávky neplní. Sdělte nám, za jakých podmínek si od klientů převezmete set top boxy a vyrovnáte se s nimi, dále navrhněte jakým způsobem nám hodláte kompenzovat odejvíší klienty, kteří jen v září čekali na dodávku set top boxů které nebyly ani dodány jelikož jsem více jak 30 dnů čekali na vystavení proforma faktury na zaplacení dopředu za set top boxy. Liknavost Vaší firmy a Vašich zaměstnanců nás podstatným způsobem poškozují. Poslední kapkou byl včerejšek kdy náš technik přijel do A1M kde měl mít několik týdnů podle sdělení pana (...) připravené set top boxy. Dle sdělení A1M jim pan (...) nic*

takového nesdělil a samozřejmě nic připraveného nebylo, to je za poslední 4 měsíce již podruhé, kdy se jelo do A1M naprosto zbytečně a set top boxy připravené nebyly“ (pozn. správního orgánu – jméno fyzické osoby, která s odpůrcem v doložené emailové korespondenci běžně komunikovala za navrhovatele, bylo z důvodu potřeby anonymizace nahrazeno tečkami v závorkách). Toto sdělení odpůrce navrhovateli správní orgán považuje za výpověď smlouvy o spolupráci.

Podle § 562 odst. 1 občanského zákoníku je písemná forma zachována i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednající osoby. Výše uvedená emailová zpráva tedy splňuje smluvní podmínku, že výpověď musí být písemná.

Z časově následující interní emailové zprávy navrhovatele ze dne 30. 11. 2016, odeslané v 16:13 hod., je zřejmé, že výše uvedenou emailovou zprávu odpůrce z téhož dne, odeslanou navrhovateli v 16:09 hod., si mezi sebou přeposlaly dvě fyzické osoby jednající za navrhovatele („*Jen pro info preposilam ...*“). Z uvedeného vyplývá, že výpověď byla doručena druhé smluvní straně dne 30. 11. 2016, takže podle smluvního ujednání dnem 1. 12. 2016 započal běh tříměsíční výpovědní lhůty. Výpovědní lhůta skončila dnem 1. 3. 2017 a k tomuto datu skončila též účinnost smlouvy o spolupráci.

Z návrhu na rozhodnutí sporu, z dopisu odpůrci ze dne 27. 3. 2017 (výzva k zaplacení pohledávek, odstoupení od smlouvy a uplatnění smluvní pokuty) a z předložených sporných faktur je zjevné, že časově posledním obdobím, za které je účtována cena služby, je únor 2017.

Z doložené velmi obsáhlé emailové komunikace mezi oběma stranami je zjevné, že až do konce měsíce února 2017 byly, kromě upomínek nezaplacených faktur, řešeny rovněž problémy provozního charakteru (např. vlákno emailové korespondence ze 6. 10. 2016 – je řešena nepoužitelnost navrhovatelem dodané aplikace API, která je pro CF Control nedostačující ke spuštění propojení, odkaz požaduje hesla, která odpůrce nemá; vlákno emailové korespondence za období 1. – 2. 11. 2016 – řešena nefunkčnost hesel předaných odpůrci; vlákno emailové korespondence z období 29. 11. – 1. 12. 2016 – řešen problém odpůrce s načítáním programů a rozpadem obrazu, některé set-top-boxy nefungují vůbec, závada je zjištěna na docházející bateriích v set-top-boxech; vlákno emailové korespondence z období 29. 12. 2016 – 5. 1. 2017 – odpůrci prodané set-top boxy jsou upravené tak, aby na ně nešlo nahrát jiný firmware, je řešena žádost odpůrce o opravu nastavení set-top-boxů vrácením funkce factory reset).

V březnu 2017 byl v doložené emailové korespondenci řešen převod klientů odpůrce k jinému poskytovateli (email od odpůrce ze dne 6. 3. 2017 – započítí převádění klientů k jinému poskytovateli, zjištěna nemožnost nastavení základního firmware na set-top-boxech Motorola od navrhovatele, klienti si budou muset po převodu koupit jiné set-top-boxy), nedořešení slevy z loňského roku klientovi za nefunkční HBO GO a nezaplacené faktury za zúčtovací období říjen 2016 – únor 2017 (např. vlákno emailové korespondence ze dne 17. 3. 2017). Provozní záležitosti při samotném poskytování služby už řešeny nebyly.

Z důkazů, které byly ve správním řízení předloženy a provedeny, vyplývá, že za zúčtovací období března 2017 nebyla cena služby odpůrci fakturována – chybí faktura a chybí jakákoliv zmínka o fakturaci za toto zúčtovací období i v doložených 40 přílohách o 111 stranách emailové korespondence. Rovněž navrhovatel netvrdil, že by v měsíci březnu 2017 služby odpůrci poskytoval. Z uvedeného je zřejmé, že poskytování služby podle uzavřené smlouvy o spolupráci skončilo ke konci února 2017, a to na základě výpovědi odpůrce ze dne 30. 11. 2016 uplynutím tříměsíční výpovědní doby, která zahrnuje měsíce prosinec 2016, leden a únor 2017.

Odstoupení od smlouvy, provedené ze strany navrhovatele dne 27. 3. 2017 bylo odpůrci doručeno dne 29. 3. 2017, tedy 28 dní po té, co smlouva o spolupráci již pozbyla účinnosti z titulu výpovědi učiněné ze strany odpůrce.

Správní orgán nemohl přihlídnout ani k údajné výpovědi podané navrhovatelem zřejmě v prosinci 2016 (srov. email od navrhovatele ze dne 6. 3. 2017 odeslaný odpůrci ve 12:04 hod., kterým navrhovatel upozorňuje odpůrce, že smlouva byla vypovězena, výpovědní lhůta skončí dne 31. 3. 2017 a odpůrce se vystavuje riziku uplatnění smluvní pokuty), neboť jednak tato výpověď smlouvy o spolupráci ze strany navrhovatele nebyla doložena, jednak by o měsíc neprodložila výpovědní lhůtu dle výpovědi téže smlouvy ze strany odpůrce. Nehledě na skutečnost, že podle smluvního ujednání v odstavci 9. 2. 3. smlouvy o spolupráci si smluvní strany sjednaly, že poskytovatel je oprávněn vyúčtovat ISP smluvní pokutu ve výši 20 000 Kč, jen pokud sám odstoupí od této smlouvy z důvodů uvedených v odstavci 9. 2. 2. Výpověď je jiným právním institutem, tudíž se na ni, byť byla údajně podána ze strany navrhovatele, právo navrhovatele účtovat odpůrci smluvní pokutu nevztahuje.

Nebyla tedy splněna druhá podmínka, a to platné odstoupení od smlouvy ze strany navrhovatele z důvodu prodlení odpůrce s placením závazků. Nebylo proto možné nárok na zaplacení smluvní pokuty spolu se zákonným úrokem z prodlení navrhovateli přiznat (výrok IV.).

Nad rámec výše uvedeného správní orgán považuje za nutné se vypořádat s námitkou odpůrce, uvedenou v odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu v části, v níž odpůrce nesouhlasí se smluvní pokutou, totiž že smlouva o spolupráci je neplatná z důvodu „*ujednání o nenabízení služeb ve stejné lokalitě jako působí navrhovatel*“, přičemž „*při podpisu smlouvy neměl možnost žádat o její úpravu*“. Avšak odpůrce k této námitce neuvádí jako další subjekt působící v Praze a provozující „*projekt KUKI*“ navrhovatele, ale „*společnost A1M*“. Označení A1M, resp. AIM, je obchodní název služby elektronických komunikací poskytované společností Planet A, a.s., která je však subjektem odlišným od navrhovatele.

Podle § 576 občanského zákoníku „*Týká-li se důvod neplatnosti jen takové části právního jednání, kterou lze od jeho ostatního obsahu oddělit, je neplatnou jen tato část, lze-li předpokládat, že by k právnímu jednání došlo i bez neplatné části, rozpoznala-li by strana neplatnost včas.*“

Závazek odpůrce k nenabízení služeb ve stejné lokalitě, jako působí navrhovatel, je věcí soutěžního práva, a je oddělitelný od vzájemných smluvních závazků týkajících se samotného poskytování služeb elektronických komunikací. I kdyby snad bylo možné z nějakého důvodu dovodit neplatnost daného soutěžního ujednání, neplatnost celé smlouvy o spolupráci, včetně ujednání o smluvní pokutě, by nezakládalo.

Rovněž ve správním řízení, a ani v předcházejícím soudním řízení, nebylo ze strany odpůrce tvrzeno a prokázáno, že mu navrhovatel zamezil při podpisu smlouvy žádat její úpravu, popř. jakými prostředky k tomu ze strany navrhovatele došlo.

5) K nároku navrhovatele na zaplacení náhrady nákladů spojených s uplatněním pohledávky (smluvní pokuta):

Vzhledem k tomu, že ve výroku IV. byl nárok navrhovatele na zaplacení smluvní pokuty s příslušenstvím zamítnut, musel být zamítnut i nárok navrhovatele na zaplacení paušální náhrady nákladů spojených s uplatněním pohledávky ze smluvní pokuty.

Správní orgán pro úplnost předesílá, že i v případě, že by byl nárok na zaplacení smluvní pokuty navrhovateli přiznán, nebylo by možné mu přiznat též nárok na náhradu nákladů spojených s jejím vymáháním.

Podle § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, činí minimální výše nákladů spojených s uplatněním každé pohledávky 1 200 Kč, avšak pouze za předpokladu, že jde o „vzájemný závazek podnikatelů“.

Již v části 3) tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že za vzájemné (synallagmatické) závazky právní teorie i judikatura označuje „závazky, v nichž plnění obou stran je na sebe vzájemně vázáno (povinnost plnit je podmíněna současným protiplněním). Jde tedy nejen o vzájemnost práv a povinností, ale i o vzájemnou podmíněnost plnění.“ (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2004, sp. zn. 32 Odo 758/2004). V této souvislosti rovněž odkázal na recitál č. 8 a čl. 1 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU, o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích, ze kterých vyplývá, že směrnice se vztahuje na veškeré platby, které jsou úhradou za obchodní transakce, která vede k dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu.

Závazek založený ujednáním o smluvní pokutě, ve spojení s porušením příslušné smluvní povinnosti, vzájemným závazkem není, neboť z něho vyplývá pouze jediná pohledávka a jediný dluh (povinnost zaplatit smluvní pokutu), jenž není vázán na žádné protiplnění. Smluvní pokuta není navzdory své akcesorické povaze příslušenstvím pohledávky (§ 513 občanského zákoníku *a contrario*), a nelze tak na ni pohlížet ani jako na příslušenství platby za poskytnutí služeb IPTV.

Nárok navrhovatele na náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ze smluvní pokuty ve výši 1 200 Kč by proto musel být zamítnut i v případě, že by nárok na zaplacení smluvní pokuty byl navrhovateli přiznán.

6) Náklady řízení:

Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl, přičemž i když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Navrhovatel, právně zastoupený advokátem, v podání ze dne 20. 1. 2022 uvedl, že požaduje náhradu nákladů ve výši 2 220 Kč za jeden úkon právní služby, což při 5 úkonech právní služby činí 11 100 Kč bez DPH (příprava a převzetí právního zastoupení, předžalobní výzva ze dne 27. 3. 2017, návrh na vydání elektronického platebního rozkazu ze dne 20. 3. 2018, nahlížení do spisu dne 8. 10. 2021 a doplnění tvrzení a označení či doložení důkazů ze dne 22. 11. 2021) a režijní paušál ve výši 5 x 300 Kč, tj. 1 500 Kč bez DPH, celkem 12 600 Kč bez DPH. Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem DPH a jeho registrace je založená ve spise, požaduje 21 % DPH z částky ve výši 12 600 Kč, tj. 2 646 Kč. Celkem požadoval náhradu nákladů za právní zastoupení advokátem ve výši 15 246 Kč.

Náhradu nákladů za právní zastoupení nelze přiznat za úkon právní služby spočívající ve vyhotovení a zaslání předžalobní výzvy. Předžalobní výzva ze dne 27. 3. 2017 nebyla sepsána advokátem. Pod předžalobní výzvou je podepsána „za SMART Comp. a. s.“ jiná osoba, a to s uvedením funkce „správa pohledávek“ (dokument byl dle údajů v levém dolním rohu na 2. straně listinné formy výzvy, založené v soudním spisu, podepsán toutéž osobou i elektronicky). Vedle jména podepsané osoby bylo připojeno razítko navrhovatele a rovněž na dokumentech prokazujících doručení přípisu odpůrci je uveden jako odesílatel sám navrhovatel. Plná moc, kterou advokát doložil své oprávnění zastupovat navrhovatele, byla navíc vystavena dne 18. 10. 2017, tedy více než půl roku po vyhotovení a zaslání přípisu. Náklady na sepsání výzvy samotným navrhovatelem jsou kryty paušální částkou

nákladů spojených s uplatněním pohledávek, které byly navrhovatelé ve výroku III. přiznány (srov. usnesení soudního dvora EU ze dne 11. dubna 2019, C-131/18).

Náhradu nákladů za právní zastoupení dále nelze přiznat za úkon právní služby spočívající ve vyhotovení návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu a jeho zaslání soudu dne 20. 3. 2018. Jde o náklad soudního řízení, který měl být vypořádán Obvodním soudem pro Prahu 9 v usnesení o zastavení řízení ze dne 10. 12. 2018, čj. 5 C 138/2018 – 31.

Náhradu nákladů za právní zastoupení nelze přiznat ani za úkon právní služby spočívající v nahlížení do spisu dne 8. 10. 2021, které předcházelo podání navrhovatele ze dne 22. 11. 2021. Nejedná se totiž o úkon, za který by advokátovi náležela mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 či 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2015, sp. zn. 22 Cdo 1176/2015, „za úkon právní služby spočívající v nahlížení a studiu spisu odměna advokátovi zpravidla nepřínáleží, neboť studium spisu je zahrnuto v úkonu právní služby převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu], či v úkonu právní služby první porady s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], případně tvoří nezbytný předpoklad pro řádné zastupování i v průběhu řízení.“, přičemž k možným výjimkám je nutno přistupovat restriktivně „například založí-li protistrana do spisu značné množství listin, s nimiž nemá účastník možnost se jinak seznámit krátce před přípravným jednáním či prvním jednáním ve věci“. O takový či obdobný případ se však nejednalo. Advokát zastupoval navrhovatele od samého zahájení soudního řízení a v průběhu správního řízení odpůrce do správního spisu nezaložil nic, proto nelze považovat nahlížení do spisu za účelný úkon právní služby.

Z výše uvedeného vyplývá, že lze navrhovatelé přiznat náhradu nákladů právní zastoupení advokátem jen za dva úkony právní služby, a to za přípravu a převzetí zastoupení a za písemné podání obsahující doplnění tvrzení a označení či doložení důkazů ze dne 22. 11. 2021.

Navrhovatel v podání ze dne 20. 1. 2022 požadoval přiznat náhradu nákladů za právní zastoupení advokátem ve výši 2 220 Kč za jeden úkon právní služby. Celou požadovanou částku za jeden úkon právní služby nelze navrhovatelé přiznat, protože požadovaná výše úkonové odměny je v rozporu s advokátním tarifem. Při právním zastoupení ve správním řízení se podle § 10 odst. 1 advokátního tarifu vychází z tarifní hodnoty 5 000 Kč, tudíž za každý úkon, vymezený v § 11 advokátního tarifu a provedený advokátem, náleží podle § 7 advokátního tarifu 1 000 Kč.

Správní orgán tedy může navrhovatelé přiznat na náhradě nákladů právního zastoupení advokátem podle § 10 odst. 1 ve spojení s § 11 advokátního tarifu odměnu ve výši 2 000 Kč (za 2 úkony právní služby, tj. za přípravu a převzetí zastoupení a za písemné podání ze dne 22. 11. 2021), podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu paušální náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (dva režijní paušály po 300 Kč), celkem tedy částku ve výši 2 600 Kč bez DPH. Vzhledem k tomu, že navrhovatel doložil, že jeho právní zástupce je plátcem DPH, je podle § 14a advokátního tarifu potřeba k mimosmluvní odměně a náhradám přičíst 21 % DPH, tj. částku ve výši 546 Kč. Na náhradu nákladů právního zastoupení advokátem lze proto navrhovatelé přiznat částku ve výši 3 146 Kč.

Nákladem správního řízení je rovněž správní poplatek ve výši 1 903 Kč, zaplacený navrhovatelem dne 27. 5. 2020. Navrhovatel se o požadavku na jeho náhradu v podání ze dne 20. 1. 2022 v rámci vyčíslení nákladů řízení sice nezmínil, avšak o náhradě správního poplatku rozhoduje správní orgán z úřední povinnosti.

Navrhovatelé by tedy mohla být přiznána nákladů správního řízení v celkové výši 5 049 Kč, avšak jen v případě jeho plného úspěchu.

Navrhovatel měl ve věci úspěch pouze částečný, proto je nutné jak u navrhovatele, tak u odpůrce poměřit rozsah jejich úspěchu a neúspěchu ve správním řízení.

Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 5. 2016, sp. zn. 25 Cdo 1792/2015, „Úspěch ve věci je vždy nezbytné určit z celého předmětu řízení, a tudíž zohlednit taktéž žalobou uplatňované příslušenství pohledávky“.

Navrhovatel byl v tomto správním řízení úspěšný (ke dni 21. 9. 2022) v následujících nárocích:

a) Dlužné ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací, včetně zákonného úroku z prodlení				
zúčtovací období	částka Kč	zák. úrok z prodlení	částka Kč	jistina + úrok Kč
říjen 2016	5 339,20	5. 12. 2016 – 21. 9. 2022	2 491,60	7 830,81
listopad 2016	5 339,20	31. 12. 2016 – 21. 9. 2022	2 461,08	7 800,28
prosinec 2016	5 339,20	31. 1. 2017 – 21. 9. 2022	2 424,57	7 763,77
leden 2017	5 339,20	3. 3. 2017 – 21. 9. 2022	2 388,07	7 727,27
únor 2017	5 339,20	31. 3. 2017 – 21. 9. 2022	2 355,10	7 694,30
celkem				38 816,43
b) Náklady spojené s uplatněním pohledávek (5 x 1 200 Kč)				6 000,00
Úspěch navrhovatele celkem				44 816,43

Navrhovatel byl v tomto správním řízení neúspěšný (ke dni 21. 9. 2022) v následujících nárocích:

a) Dlužné ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací, včetně zákonného úroku z prodlení				
zúčtovací období	částka Kč	zák. úrok z prodlení	částka Kč	jistina + úrok Kč
říjen 2016	172,80	5. 12. 2016 – 21. 9. 2022	80,64	253,44
listopad 2016	172,48	31. 12. 2016 – 21. 9. 2022	79,50	251,98
prosinec 2016	172,48	31. 1. 2017 – 21. 9. 2022	78,12	250,80
leden 2017	172,48	3. 3. 2017 – 21. 9. 2022	77,15	249,63
únor 2017	172,48	31. 3. 2017 – 21. 9. 2022	76,08	248,56
celkem				1 254,41
b) smluvní pokuta				
	20 000	11. 4. 2017 – 21. 9. 2022	8 773,40	28 773,40
c) Náklady spojené s uplatněním pohledávky ze smluvní pokuty				1 200,00
Neúspěch navrhovatele celkem				31 227,81

Součet všech nároků (tj. dlužných cen za poskytnuté služby elektronických komunikací včetně zákonných úroků z prodlení ke dni 21. 9. 2022, smluvní pokuty včetně zákonného úroku z prodlení a nákladů spojené s uplatněním šesti pohledávek) činí

76 044,24 Kč. Navrhovatel byl úspěšný v částce 44 816,43 Kč, tj. v 58,935 %. Odpůrce byl úspěšný v částce 31 227,81 Kč, tj. v 41,065 %. Navrhovatel byl tedy ve správním řízení úspěšný v 17,869 % (od úspěchu navrhovatele je odečten jeho neúspěch), tudíž mu správní orgán může přiznat na náhradě nákladů za právní zastoupení advokátem jen částku ve výši 562,17 Kč (tj. 17,869 % z částky 3 146 Kč) a na náhradě za zaplacený správní poplatek jen částku ve výši 340,054 Kč (tj. 17,869 % z částky 1 903 Kč), tedy celkem částku ve výši 902,22 Kč (zaokrouhloeno na dvě desetinná místa).

Částečně úspěšnému odpůrci žádné náklady správního řízení, pro jejichž náhradu ze strany navrhovatele by bylo nutné poměřit míru úspěchu a neúspěchu odpůrce, nevznikly.

Shrnutí:

Správní orgán tímto rozhodnutím navrhovateli vyhověl v převážné části jím uplatněných nároků na zaplacení dlužných cen za poskytnuté služby elektronických komunikací za zúčtovací období říjen 2016 až únor 2017, včetně zákonných úroků z prodlení s placením těchto pohledávek, avšak nevyhověl v části těchto nároků, včetně zákonných úroků z prodlení, neboť navrhovatel netvrdil a neprokázal, že by odpůrce akceptoval návrh navrhovatele na zvýšení cen služeb elektronických komunikací ve formě, kterou předepisuje uzavřená smlouva o spolupráci. Rovněž navrhovateli přiznal paušální náhradu nákladů spojených s uplatněním všech pěti pohledávek na zaplacení dlužných cen za služby elektronických komunikací.

Jiná situace je u nároku navrhovatele na zaplacení smluvní pokuty. Podle názoru správního orgánu navrhovateli nárok na zaplacení smluvní pokuty nevznikl, protože nebyla splněna podmínka odstoupení navrhovatele od smlouvy o spolupráci z důvodu prodlení odpůrce s platbami delší než 30 dní. V průběhu správního řízení bylo navrhovatelem doloženou emailovou korespondencí mezi ním a odpůrcem prokázáno, že již v listopadu 2016 došlo k výpovědi smlouvy o spolupráci ze strany odpůrce a že tříměsíční výpovědní doba uplynula posledním dnem měsíce února 2017. Odstoupil-li navrhovatel od smlouvy o spolupráci až koncem března 2017, odstoupil od smlouvy, která již předtím pozbyla účinnosti uplynutím výpovědní doby. Správní orgán proto nemohl navrhovateli nárok na zaplacení smluvní pokuty, a to včetně požadovaných zákonných úroků z prodlení a požadované paušální náhrady nákladů spojených s uplatněním této pohledávky, přiznat.

V otázce náhrady nákladů řízení na právní zastoupení advokátem správní orgán nemohl akceptovat navrhovatelem stanovenou částku výkonové odměny ve výši 2 220 Kč za jeden úkon právní služby, neboť byla v rozporu s § 10 odst. 1 advokátního tarifu. Správní orgán musel uvažovat s částkou 1 000 Kč za jeden úkon právní služby, neboť musel vycházet z tarifní hodnoty sporu, určeného pro správní řízení ve výši 5 000 Kč. Současně musel vyloučit ty úkony právní služby, za které navrhovatel požadoval náhradu, které jednak neprovedl advokát, ale sám navrhovatel, jednak byly nákladem předcházejícího soudního řízení a měly být vypořádány tam a jednak nebyly s ohledem na judikaturu účelnými úkony, tudíž mohl navrhovateli přiznat náhradu jen za dva úkony právní služby, včetně dvou režijních paušálů a DPH. Při stanovení částky, které bylo možné navrhovateli přiznat jak na náhradě nákladů právního zastoupení advokátem, tak na náhradě za zaplacený soudní poplatek, správní orgán vycházel z poměru úspěchu navrhovatele (a neúspěchu odpůrce) a neúspěchu navrhovatele (a úspěchu odpůrce). Odečtením procenta úspěchu odpůrce od procenta úspěchu navrhovatele pak správní orgán určil procento absolutního úspěchu navrhovatele ve správním řízení a tímto procentem absolutního úspěchu poměřil nárok částečně úspěšného navrhovatele na náhradu nákladů správního řízení.

V souladu s čl. II bodu 19. zákona č. 374/2021 Sb. se správní orgán v řízení řídil zněním zákona č. 127/2005 Sb. účinným ke dni 31. 12. 2021, jak vyplývá již z úvodu rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno v jednotlivých výrocích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí účastníkovi řízení.

O rozkladu rozhoduje Rada Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad se podává u předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, v počtu dvou stejnopisů, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem, případně ústně do protokolu.

Mgr. Ing. Hana Továrková v. r.
předsedkyně Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Klára Bodláková, 17. 10. 2022
Vypraveno dne 17. 10. 2022